

Țățele, creditul și siliconul

Ultima explozie spirochetică de maneliști, răsăriți peste noapte

»pag. 7

Foc și stil

Cine avea o VESTA, albă și lucioasă era privilegiat. multe bucătării erau „dotate” cu sobe din lut, construite de meșterii satului

»pag. 6

O, biet actor, o, biet artist

Teatrul Dramatic. Zis și Sică Alexandrescu. Un loc de refugiu temporar pentru cei care vor să evadeze în lumea artelor. Din păcate, ajuns o imensă scenă a orgoliilor. În noiembrie 2015 conducerea Teatrului Dramatic a demisionat în urma unui scandal. Mai mulți actori acuzau atunci imixtiuni în actul de cultură a celei care din postura de director al Direcției Relații Externe, Cultură și Evenimente, și, în același timp, fost director interimar al Filarmonicii și al Operei din Brașov, coordonatoare a relațiilor dintre Primărie și instituțiile de cultură din oraș, Cecilia Doiciu (foto).

» pagina 9

Cornelius POPA

Editorial

De ce sîntem tîmpiți

Viața noastră are o agendă tabloidizată. Desigur, vom urla cu toții în cor: presa e de vină. Nu e departe de adevăr, dar se pierde din vedere un lucru: presa românească nu prea mai are nimic în comun cu principiile moderne, democratice, etice ale mass-media.

Dacă propoziția de mai sus ar fi interogativă, ar fi, categoric, o întrebare retorică. Oricum, o explicație se cere. Și este extrem de simplă, de la îndemână. În primul rînd sîntem tîmpiți pentru că ne place să ne complacem în această situație. În al doilea rînd pentru că, lăsîndu-ne purtați în valul de tîmpire (tîmpitizare?) ne-au înțepenit creierele. Și uite așa am ajuns să înghițim cele mai tembele gogoși, am ajuns să ne lăsăm duși de nas mai ușor decît turma de oi la abatorizare. Pornind de la titlul de mai sus, aș putea spune că nu este nici măcar o banală propoziție afirmativă, ci este de-a dreptul un postulat. Și

mă tem că nu exagerez. Sincer să fiu, aș deborda de fericire dacă aș fi contrazis cu argumente serioase și sănătoase.

Bineînțeles, tot ceea ce am spus pînă acum ar putea fi considerat ca opinia proprie și personală. Ceea ce înseamnă că, pentru susținere, trebuie și un argument. Iată-l: sîntem tîmpiți pentru că înghițim pe nerăsuflăte și nemestecate întregul bilci media. Facem palpații de la erotismul de după gratii al lui Borcea. Dăm pe spate la aventurile așa-ziselor dive și așa-zișilor... divi. Leșinăm în fața unor circoteți politice legate de tembelismul actului de guvernare etc., etc. Înghițim scuipăturile politice ale

celor numiți să guverneze și care, taman asta nu fac.

Viața noastră are o agendă tabloidizată. Desigur, vom urla cu toții în cor: presa e de vină. Nu e departe de adevăr, dar se pierde din vedere un lucru: presa românească nu prea mai are nimic în comun cu principiile moderne, democratice, etice ale mass-media. Nu este nici deontologică, nici independentă, nici nealiniată. Este doar o presă aservită. Aflată în influența politicului. Dacă nu am suferi de acest retard național nu am mai lua pe nemestecate toate aceste porcării. Și am vedea ceea ce este vizibil de la o poștă: datorria publică a României a crescut

exploziv. Am vedea că România are cea mai mare creștere economică din Uniunea Europeană, dar și cel mai mare gred de sărăcie cronicizată. Practic, dacă nu am fi național tîmpiți, nu am pune botul la circăreală și am vedea ceea ce se vede din avion: nu sîntem guvernați, ci jefuiți. Nu sîntem susținuți de stat, ci abatorizați de indivizii care nu mai știu cum și cît să bage la maș. Circoteca națională – care ne mai și divide în tabere partizane, căci altfel tîmpitizarea (scuzați noul termen) nu ar fi deplină – nu este altceva decît o perdea de fum. Fum gros, menit a ascunde incompetența, furtul, jaful național. Am zis!

Contraeditorial

Care cultură?

Singurele evenimente culturale din județ sunt chermezele electorale ale primarilor, cu doi – trei țambalagii, o ciocănitore veselă că face niște bani, și multă pulime prostită ca la viitoarele alegeri să își pună ștampila pe cine trebuie că altfel nu mai pupă serbări câmpenești. Iar când promovezi astfel de evenimente, e și normal să te zgârii pe ochi că ai avut o șansă să dai cu ochii de Europa, dar de fapt aia ți-a întors lejer spatele.

Ovidiu VRANCEANU

Sunt orașe care au evenimente mai valoroase decât Brașovul și nu au îndrăznit să viseze că vor deveni Capitală Culturală Europeană. De aceea nici nu s-au înscris. Au rămas să își promoveze singure evenimentele de acest gen,

nu pentru că nu le-ar fi plăcut să fie considerate Capitale Culturale, ci pentru că nu se considerau pregătite.

Brașovul s-a considerat pregătit pentru acest lucru fără a avea o strategie din acest punct de vedere. Fără a face nimic. Am considerat că doar numele de Brașov și o spoială cu munte o să ne aducă în frunte. Sunt convins că oamenii din echipă au muncit, dar au ales strategia greșită. Din clipul de promovare se vede doar că suntem un oraș de munte. Practic, oamenii stau mereu pe munți, iar din când în când mai coboară să se uite la un film, să asculte o muzică și să urmărească o piesă de teatru.

Cu această strategie am părut că ne-am milogit să devenim

Capitală Culturală, pentru că este clar că oamenii știu, călare mereu pe munți, nu prea au cultură, nu prea știu ce e un muzeu și cu ce se mănâncă filarmonica, de exemplu.

Am fost convins că nu vom ajunge în finală, dar m-am lăsat cuprins de entuziasmul echipei de proiect. Și am zis că este o șansă, că uite, și la Brașov s-au alocat niște bani pentru asta, că o să avem șansa noastră. Am sperat, dar nu a fost să fie. Și nu pentru că nu a fost dorință, și pentru că cei care trebuiau să facă strategia respectivă nu au făcut lucrurile din timp, au lăsat totul pe ultima sută de metri.

În timp ce alte orașe își stabileau bugete generoase pentru evenimente, în timp ce creau

Caricatură de Alexandru GHIZA - ALGHI

evenimente culturale pentru mase, noi încă umblam cu foile pentru a strânge semnături de susținere. Bașca, le ofeream unora posibilitatea să propună evenimente pe o platformă online în timp ce evenimentele deja existente erau trecute cu vederea și lipsite de finanțare. Puțini oameni fac evenimente culturale pentru mase – un festival de teatru, unul de jazz, iar atunci când le fac administrația locală nu știe cum să le pună bețe în roate.

Singurele evenimente culturale din județ sunt chermezele electorale ale primarilor, cu doi – trei țambalagii, o ciocănitore veselă că face niște bani, și multă pulime prostită că la viitoarele alegeri să își pună ștampila pe cine trebuie că altfel nu mai pupă serbări câmpenești. Iar când promovezi astfel de evenimente, e și normal să te zgârii pe ochi că ai avut o șansă să dai cu ochii de Europa, dar de fapt aia ți-a întors lejer spatele.

Teoria Conspirației Episodul 2 - Corporatistul

Dan VĂJU

Corporația. Visul de aur al fiecărui tânăr aflat încă pe băncile școlii. Mașină de serviciu, salariu peste medie, dezvoltare personală, telefon de serviciu, laptop. O rotiță dintr-un angrenaj atent dezvoltat și pus la punct. Angrenaj care se supune unei „politici corporatiste” care are grijă de fiecare membru al organizației. Sales, marketing, human resources, legal, ISO. Și romgleză. Multă romgleză. Task, target, ASAP, meeting, Christmas Party, insight, feed-back. Totul în numele eficienței pure. Și tânărul nostru absolvent și licențiat ajunge să fie selectat pentru a lucra în acest mediu, după ce trece de furcile caudine ale departamentului de resurse umane.

Și începe distracția. În primele 3 luni ești de fapt sub strictă observație. Orice mișcare, orice țigară, orice pahar băut la întâlnirile formale, decontul, depășirea bugetului pentru telefonie mobilă,

cuvintele utilizate când trimiți e-mail-uri, dacă răspunzi la telefon în weekend-uri sau în afara orelor de serviciu, dacă postezi și ce postezi pe rețelele de socializare. În plus laptop-ul de serviciu precum și conexiunea wi-fi a telefonului mobil sunt monitorizate ca nu cumva să pierzi vremea aiurea pe net. În paralel este monitorizată și reușita în asimilarea datelor jobului. Produse, mișcarea documentelor, clienții. În primele 3 luni de fapt corporația investește în tine și este atentă la procesul de învățare și la comportament. În acest punct începe manipularea care îmbracă forma motivării la început. Și te gândești că oare ce poate fi rău, doar ai atâtea beneficii.

Dacă după trei luni HR-ul (resursele umane) concluzionează că nu vei face fața „job description-ului”, și se va strânge mâna și vei părăsi job-ul cu o strângere călduroasă de mână și cu o scrisoare de recomandare care îți laudă performanțele.

Dacă după trei luni HR-ul concluzionează că vei face față, perfect, mergi mai departe. Orice angajat într-o corporație este o constantă introdusă într-o funcție matematică. În primele trei luni investim ușor în el ca să vedem dacă se mulează pe nevoile noastre. În următoarele 6 luni va ajunge să lucreze la 100% din potențial. Probabil, văzând acest calcul, vei fi tentat să spui că este ok, doar te-ai

înțeles să prestezi o muncă pentru un salariu, și dacă ai ajuns la acest potențial în 6 luni, cu atât mai bine. Dar capcana este următoarea. La fix un an de la angajare, tânărul nostru, pentru salariul negociat la început, va fi nevoit să lucreze 200%. Da, 200%, adică dublu ca productivitate decât cu 6 luni în urmă. Exact ca puii de găină din bateriile gen Avicola. În 45 de zile de la ieșirea din ou trebuie să ajungă numai buni de sacrificare și de pus în galantar.

Ritmul este destul de greu de ținut. Șeful direct responsabil apare din când în când și te supune unui proces de „coaching” (acompaniere) sau „mentoring”, și te convinge că ești în stare să faci în plus și raportul ăla, și situația aia, și să te ocupi în plus de contul ăla.

Dacă menții ritmul ai viitorul asigurat în corporație. Dacă nu, ești tras pe linie moartă și cu prima ocazie te vei alege cu 3-6 salarii compensatorii și o scrisoare de recomandare la concediere.

Să presupunem că menții ritmul. Cu proxima ocazie vei fi promovat. Vei primi un salariu mai bun, vei beneficia de „training”-uri pentru a face exact ceea ce face șeful tău cu tine. Și vei avea subordonați. Care vor fi selectați exact cum ai fost și tu selectat. Și din când în când vei primi vizita șefului tău care te va supune unui proces de „coaching”... exact etapa descrisă mai sus.

Și tot așa până ajungi la limita competenței. Ai ajuns în vârf? Exceptional! Reușești să te menții? Înseamnă că ești un mare luptător. Dar când te uiți în spate ce vezi? Că n-ai dat dovadă de emoție în legătură cu oamenii pe care i-ai condus? Ai uitat ce e empatia? Ai creat personalități exact după chipul și asemănarea ta, care sunt leiți cu cei care te-au format pe tine? E bine? E rău? Dar sigur e profitabil!

Secretul ascensiunii într-o corporație e destul de simplu. Iei un om, îl testezi dacă are tendința de a deveni dependent de muncă (workaholic), dacă nu are latura empatică dezvoltată, dacă vede lucrurile în date clare și precise, dacă e ușor dirijabil și influențabil, dacă e dispus să învețe lucruri mai puțin ortodoxe, dacă stă bine înfapt în realitate, și dacă trece aceste teste, voila, ești în prezența unui veritabil „Corporatist”.

Oare în mediul acesta lucrativ suntem aleși pentru virtuți, sau pentru patimi? Mă îndoiesc sincer că a măsura un om în funcție de cifrele pe care „le produce” este o virtute,

doar în cazul în care salvează vieți. O virtute e să vezi, să apreciezi și să dezvolți adevărata lui valoare umană care cuprinde și latura sufletească. Ori schilodirea prin reprimarea laturii afective, sau orientarea aceste laturi către un plan negativ, sunt bazele lăcomiei. Și a fricii! Frica că vei fi simțit și concediat, frica că nu-ți vei găsi alt job, și vei fi în imposibilitatea de a-ți achita facturile.

Din propria experiență împărtășesc faptul că, în corporații sunt promovați cei care au tulburări obsesiv – compulsive, cei care au comportamente psihotice și cei care sunt ușor de motivat (manipulat) de către conducere. Iar acestea sunt dezvoltate și hrănite.

Și sunt sigur că și „stăpânii” noștri știu, dar profitul e mai bun decât în a deschide ochii unor bieți oameni numai buni de prostit și manipulat. În tipologia de gândire corporatistă, resursa umană este o lămâie numai bună de stors cât mai mult, și apoi, când randamentul este în scădere, resursa umană este scoasă și azvârlită exact ca o măsea stricată.

În primele 3 luni ești de fapt sub strictă observație.

Orice mișcare, orice țigară, orice pahar băut la întâlnirile formale, decontul, depășirea bugetului pentru telefonie mobilă, cuvintele utilizate când trimiți e-mail-uri, dacă răspunzi la telefon în week-end-uri sau în afara orelor de serviciu.

Am făcut o greșeală (cu Ponta)

Ovidiu EFTIMIE

De câteva luni, de când a dispărut detestabilul Victor Ponta din viața politică, am un sentiment de neliniște și, într-un final, mi-am dat seama despre ce era vorba. Azi, mai exact, când am văzut cea mai tare știre de acum, pe blogul lui Cătălin Striblea, că în jurul Cotroceniului nu s-a curățat trotuarul de zăpadă. O să explic mai încolo de ce e atât de important.

Am presupus multă vreme că Ponta, fiind pesedist și predispus la joc dublu și minciună, că ar fi cel mai rău lucru care s-ar întâmpla României. Că un președinte ca el ar fi reînnoirea ciurii roșii, a pesedeului, a foștilor comuniști odioși (deși jumătate din ei sunt în PNL). Am crezut că el e răul cel mai mare.

DARAM GREȘIT!

Am fost naivi. Iohannis, un tip pe care nu l-am simpatizat niciodată, părându-mi un indolent oarecare, este mult mai ticălos. Într-un an de mandat a promulgat,

ca președinte, cam toate legile ce dau avantaje politicienilor și aparatului de stat, a decorat comuniști și

gunoai într-o veselie, a avut grijă să protejeze băncile împotriva cetățenilor (intorcând legea dării

în plată) și să susțină persoane extrem de dubioase în politică, începând cu Alina Gorghiu și terminând cu Cristian Bușoi.

Dar nesimțirea lui a mers și mai departe. Preș în politica externă, într-o perioadă în care chiar puteam face scandal. Evident scârbit de România, într-un an de mandat a stat mai bine de 40% din timp afară din țară. Și-a făcut concediul în SUA, deja două bucăți, a început să-mi fie dor de manelistul de Bănescu pe părție la Predeal. Țăluia măcar nu-i era scârbă de țara asta. N-a reacționat la nici o critică, este imun la chestii de-astea, consilierul lui personal doarme ca un porc și nici nu schițează un gest. Se comportă cocolarește în lume (gestul cu paltonul pe mașină că nu i l-a luat nimeni a fost execrabil, gest de bișnițar, nu de domn). Pozele lui oficiale sunt penibile, Bogdan Stoica are un serial pe tema asta, și nu cred că e vina fotografului ci a tractoristului care-i este consilier sau poate chiar a lui.

Și revenind la zăpadă. Că tot și-a construit imaginea de sas serios, ai fi zis că dă ordin slugilor de la Cotroceni să curețe trotuarul ăla. Măcar atât. Să dea un exemplu. Dar nu, e preocupat să mai promulge o lege cu dublat pensii pentru clică lui, eventual.

Și mă reîntorc la Ponta. Cât de bandit era ăsta, măcar reacționa la critici. Încearca să facă pe plac, încerca să facă să fie bine. Mai dădea pe unul afară, măcar de fațadă. Era un pic obraznic în exterior. Ponta era afectat de injurături.

Ponta ar fi făcut un pic de gargară, s-ar fi prefăcut că dă pe cineva afară și ar fi curățat trotuarul. Măcar încerca să-și repare greșelile.

Gunoiul ăsta nu. Gunoiul ăsta nu reacționează când e criticat, scopul lui principal e să promoveze o clică de parveniți asemenea lui, cu case furate și averi făcute pe șmeniuială. Și să le dea decorații. Măcar Ponta visa să fie un politician iubit, să-l pupe babele pe stradă ca pe Bănescu. Cârnatului ăsta i s-a dat cea mai importantă funcție în stat și a folosit-o doar pentru abuz și muie popor.

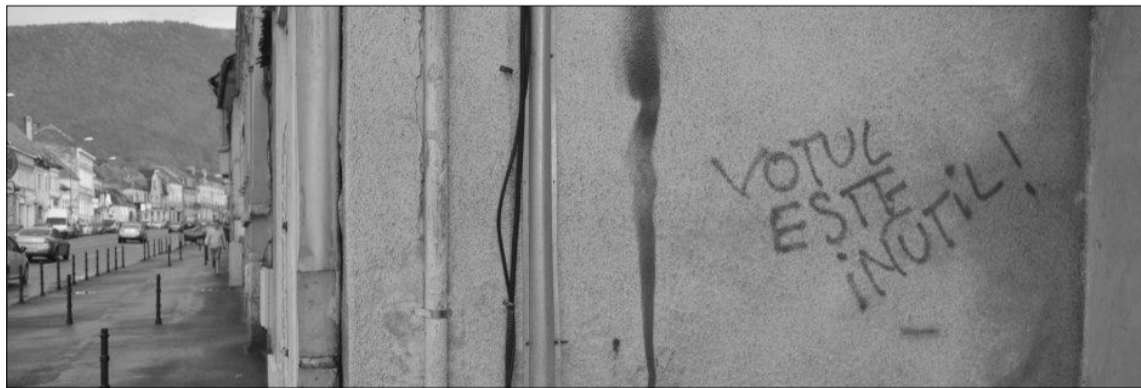
Iar eu sunt ăla care am scris muie ponta, fără rușine, fără puțonială de doi lei gen #puiemonta. Asta în condițiile în care a fost cel mai bun premier pe care l-am avut, cu reduceri de taxe, plătit datoriile către FMI și o avalanșă de minciuni între ele. Dar, matematic, cel mai bun prim-ministru.

Și-acum am rămas cu un Ponta care va face un pic de bulău pentru manevrele lui și un Iohannis care nu va păți nimic pentru că a furat cu acte false casa pe care și-a făcut averea. Și care va da privilegiul clicii sale de parveniți până vomită ăia. Cred că am greșit: într-un regim Ponta poate l-am fi văzut pe un Dragnea un pic la pușcărie (pe vremea lui Ponta a făcut mentorul lui Năstase bulău). În vremea lui Iohannis nu o să vedem nici măcar pe Blaga puțin arestat. Și nici alți pesediști de vază, că ăsta o să fie ca celălalt președinte cu I, cu voia dumneavoastră, ultimul pe listă, Ion Iliescu.

Alegerile locale între un tur sau două. Cine pierde?

Alexandru PETRESCU

Înainte de anul nou problema celor două tururi de scrutin pentru alegerile locale macină intens nervii partidelor și a posibilibilor candidați. Agitația este mare în toate taberele, dar cel mai intens este abordată problema de la PNL. Presiunea cea mai mare este pe Guvernul Ciolos care deocamdată face față cu succes, refuzând propunerea PNL de a da o Ordonanță de Urgență prin care să legifereze pentru iunie 2016 alegerea localilor în două tururi. Deocamdată, Ciolos a refuzat să facă acest joc finând cont de cel puțin trei factori: echilibrul lui Iohannis, recomandările Comisiei de la Veneția și privirea piezișă a PSD-ului. Punctual, Iohannis nu va interveni, cel puțin nu oficial în această chestiune.

Comisia de la Veneția a făcut recomandarea clară ca legislația să nu fie modificată cu mai puțin înainte de șase luni de data alegerilor. Iar PSD-ul, care este avantajat acum de un singur scrutin ar putea ridica probleme guvernării Ciolos.

Disperarea este însă mare, iar liberalii au inițiat la Senat procedurile legislative pentru locale în două tururi de scrutin, și încă din septembrie 2015. Pe burtă și fără mediatizare excesivă, aceștia au sperat că prin negocieri pot face în așa fel să le iasă jocurile. Numai că majoritatea din Senat a trântit inițiativa, iar speranța liberalilor este acum la Camera Deputaților. Unde nici acolo, în mod cert nu va avea șanse să treacă.

Iată dar, foamea de ciolan face ca toți factorii politici să încerce folosirea oricărui mijloc pentru

a-și pune oamenii în scaunele de primar și să obțină majoritatea în consiliile locale. Pentru că de asta depinde în mare măsură organizarea și câștigarea majorității la alegerile parlamentare ulterioare.

Deocamdată, PSD-ul este pe poziții de forță, fiind ușor avantajat în fața PNL. Totul depinde de viitoarele negocieri și de modul în care vor reuși dinozaurii politici să convingă strada să iasă la vot și să le susțină „oamenii noi”. Pe care nu îi au, pentru că nu i-au crescut. Au doar chipul și asemănarea stăpânului. La fel de lacomi și obedienți, la fel de slugi ca și până acum!

O altă mare problemă majoră pe care o au partidele sunt candidaturile independenților. Pentru că lumea sătulă de politica duplicitară ar putea să le acorde acestora o șansă. Independenți care dacă au

destulă forță și ambiție, având și strada în spate, ar putea să destructureze aparatele pe care le vedem azi în primăriile patriei. Aparat, în fond de partid, mereu la dispoziția baronului local pentru a duce la îndeplinire planurile coapte de mult în biroul baronului.

Așa că independenții nu vor avea nici o șansă în formula celor două tururi de scrutin. De ce? Pentru că dacă vor avea suficientă carismă și

programe bune, au șansa să intre în turul doi. Și atunci vom asista la alt joc al disperării. PSD-ul și PNL-ul își vor susține reciproc candidații rămași în cursă cu scopul eliminării din joc al independentului. Care dacă ar câștiga ar putea să le strice planurile, aranjamentele, mulsul...

Este clar încă o dată că nu se dorește o schimbare reală a actualei clase politice, cu metehnele și apucăturile ei rapace. Cooperativa politică nu dorește decât preservarea propriei specii politice. Și atunci nu rămâne decât să ne întrebăm: mai vorbim de un exercițiu democratic, ne mai uităm în gura politrucilor care declară că doresc și susțin schimbarea, reformarea? Eu zic că nu. Zic că este momentul să deschidem ochii și să ne uităm după oameni sinceri, oameni care sunt dispuși să intre în luptă și să dărâme cooperativa. Într-un singur și din primul tur! Altfel, am pierdut! Noi am pierdut!

O altă mare problemă majoră pe care o au partidele sunt candidaturile independenților. Pentru că lumea sătulă de politica duplicitară ar putea să le acorde acestora o șansă. Independenți care dacă au destulă forță și ambiție, având și strada în spate, ar putea să destructureze aparatele pe care le vedem azi în primăriile patriei.

Brașovul teribilului *jus gladiis*...

Cătălin BĂDULESCU
brasovorasmagic.ro

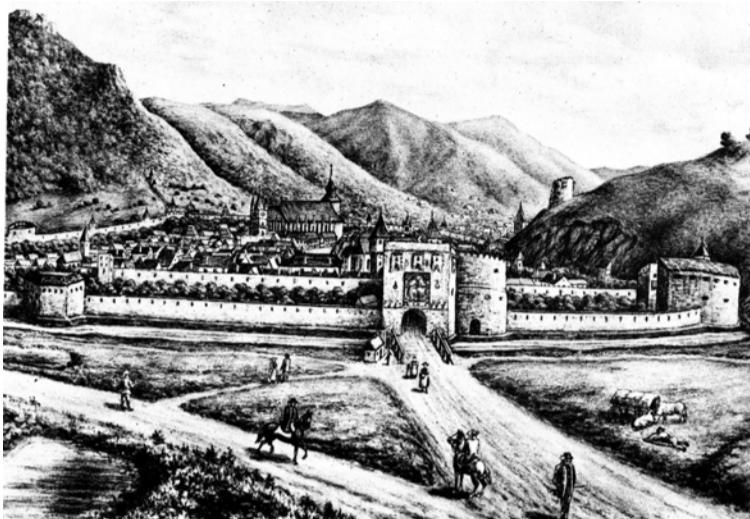
George Damian a publicat pe Historia.ro un material incitant despre... *Dinastia călăilor brașoveni*. L-am folosit ca bază de documentare pentru un altfel de profil al Brașovului. Orașul nostru, romantic și magic, nu a fost întotdeauna așa... A avut Evul său Mediu cumplit aflat sub semnul teribilului *jus gladiis*, adică dreptul de a ucide. Nu este un motiv de mândrie, dar Brașovul a fost unul dintre puținele burguri care au avut acest drept de care, din păcate, a profitat din plin. Singura scuză a vremii a fost că tâlharii, hoții, violatorii și vrăjitoarele au fost aproape eradicate cu securea, rugul, țepa sau ștreangul. Prima execuție pronunțată de Senatul Brașovului datează din anul 1442.

Galgenberg, dealul atrocităților brașovene

Unul din cele mai teribile locuri de tortură și execuție a fost Dealul Galgenberg. Nu vă spune nimic acest nume și nici nu știți unde se află. Dar Dealul Furcilor sau Dealul Spânzurătorilor? Nici? Ați crede că este vorba de Dealul Melcilor? Ei bine, da! Pe vârful pașnicului deal de acum a existat până în 1870 o gigantică spânzurătoare din piatră al cărei prim... client a fost chiar meșterul care a construit-o. Călătorii care soseau în Brașov prin pasul Timiș erau întâmpinați de un peisaj apocaliptic și un miros greu al cadavrelor în descompunere. Aici, pe deal, era reședința călăilor dar și cimitirul victimelor. În afara spânzurărilor, aici aveau loc și tragerile pe roată și decapitățile.

Blumăna arderii pe rug

În fața fostei Porți Porzen, devenită mai târziu Poarta Vămii,

unde se află Modaromul de azi, se întindea un maidan imens cu două lacuri. Aici aveau loc arderile pe rug ale vrăjitoarelor sau înecarea lor prin așa zisa probă a... plutirii. Avea și o denumire latinească mai mult decât explicită: *ubi homines comburantur*, adică locul unde sunt arși oamenii...

Un alt loc de execuție unde răufăcătorii erau lăsați să putrezească în public era cel din fața porții Closther (intrarea pe actuala stradă a Mureșenilor). Prin această poartă intrau călătorii care veneau din Moldova. Există, de asemenea, și un anunț prin care cei care ajungeau în Brașov erau informați că sosesc într-un oraș posesor al *jus gladiis* (dreptul de a ucide), un oraș care putea pronunța și duce la îndeplinire pedepse cu moartea.

Cine au fost călăii Brașovului

O primă informație cu privire la etnia călăilor brașoveni datează din anul 1504 în registrele castelanilor de la Bran, care îi foloseau pe Egiptii sau Ciganorum drept călăi pentru a-i spânzura pe răufăcătorii din satele ce țineau de cetate.

Călăii din Brașov, dar și din întreaga Transilvanie, erau țigani, care aveau „indeletniciri spurcate, pentru că ei fac și pe călăii“, după cum scria, la 1595, italianul Pietro Busto, muzicant la curtea lui Sigismund Bathory. Începând cu anul 1520, registrele Brașovului încep să consemneze execuțiile duse la îndeplinire în oraș de călăii țigani. Conform acestor însemnări, între anii 1520-1550 au fost duse la îndeplinire un număr de 120 de sentințe, printre care se numărau torturi, spânzurări, decapitări, arderi pe rug, tăieri de urechi, bătăi și alungări din oraș. Înregistrările amintite sunt de obicei succinte, redând doar sentința, cui a fost aplicată și câți bani s-au plătit țiganilor. Descrieri mai ample apar în cazurile care necesitau torturarea învinuitorilor sau arderea pe rug a condamnaților, fiind consemnate prețurile plătite pentru materialele necesare acestor operațiuni. Călăii orașului erau însărcinați și cu înmormântarea cadavrelor sinucigașilor. Serviciile acestora erau folosite și în satele aflate sub jurisdicția Brașovului. Trebuie menționat faptul că registrele de plată în general nu consemnează

numele călăilor, ei fiind desemnați prin pluralurile latine Czigani, Cigani ori Egiptii, doar în anul 1541 este trecut în registrul de plăți al orașului „țiganul Nicolae, care a spânzurat doi răufăcători“. Cei mai... zeloși călăi ai Brașovului au fost numiții Simion, Biță, Gligore și Palko. Toți au sfârșit, la rândul lor, executați...

O meserie impură...

Deși trebuincioși cetății, călăii nu au primit niciodată dreptul de a se organiza într-o breaslă, meseria lor fiind considerată impură. Nici să se căsătorească nu prea reușeau, femeile nefiind deloc amatoare de asemenea bărbați, chiar dacă aveau multe parale. Iată de ce, majoritatea călăilor au devenit homosexuali,

de aici trăgându-li-se pedeapsa cu moartea...

În loc de încheiere

Este greu de crezut, acum, că Brașovul a putut fi un oraș al torturilor și barbariilor feudale. Evul Mediu a avut partea sa întunecată în toată Europa creștină. Nici orașul coroanei nu a fost scutit. Dimpotrivă... Deseori, clădirile vechi poartă semne ale acelor vremi dure dar drepte prin prisma teribilului *jus gladiis*, a dreptului de a ucide. Vă amintiți statuia copilului de pe acoperișul Bisericii Negre? Este o altă poveste dură și tragică a aceluși timp pe care o veți citi într-o ediție viitoare a Gazetei Brașovului.

Unul din cele mai teribile locuri de tortură și execuție a fost Dealul Galgenberg. Nu vă spune nimic acest nume și nici nu știți unde se află. Dar Dealul Furcilor sau Dealul Spânzurătorilor? Nici? Ați crede că este vorba de Dealul Melcilor? Ei bine, da! Pe vârful pașnicului deal de acum a existat până în 1870 o gigantică spânzurătoare din piatră al cărei prim... client a fost chiar meșterul care a construit-o.

Cum poți să salvezi o viață de om cu numai 5 lei

Raluca FEHER

pantalonii rupți cu tristețea unei vieți fără șansă.

– Acum 6 ani avea o firmă de construcții la Iași. Casă, cont în bancă, mașină, familie, copii. A venit criza, a pierdut tot, soția a divorțat, a luat copiii. Bogdan a ajuns sub poduri.

Îi zic Bogdan, nu-l cheamă așa. Numele lui nu are importanță, e doar un mâner de care să prinzi plasa în care este povestea lui.

6 kilograme de durere și necaz

De sub primul pod, Bogdan a ieșit și a mers la cârciumă. Bea mult, trăia cu ceilalți cerșetori, înconjurat de ruinele fostei lui vieți. A plecat din Iași și, încet, încet, pod după pod, a ajuns la Brașov unde a avut revelația că viața lui e o albie secată de râu peste care trece, inutil și nefolosit de nimeni, un pod. Așa că a încercat să se sinucidă.

Dar nici asta nu i-a ieșit.

Înfrânt a ajuns la biserică și de acolo a fost îndrumat spre Flori

și Claudia, fetele de la cantina Bucuria Darului.

A venit și a mâncat aici o dată, de 19 ori. De 119 ori. Oamenii calzi pe destin rece. Se face condens. De pe fundul cratiței sufletului lui, Bogdan a reușit să strângă o picătură de speranță.

Dacă totuși viața lui nu e degeaba?

Dacă poate să o reconstruiască alături de oamenii de aici?

După 6 luni, curat, spălat, a intrat în cantină, de data asta pe post de angajat. E șofer, mai face și administrative, s-ar băga și în contabilitate.

– E bun la toate. Și ca el, oho, sunt o grămadă, spune Claudia.

Vorbește zilnic cu cei 300 de sârmani care vin să mănânce la cantină, le știe poveștile, le îndepărtează, măcar pentru 1 oră, coșmarurile.

Când vezi ce au reușit să facă o mână de oameni din Brașov pentru Bogdani, Marii, Ioni, Petrici și Luminițe, vrei și tu să ajuți cumva.

Cum?

Până acum nu au cerut de la nimeni nimic. Dar acum fundația participă la Bursa Binelui, competiția de fapte bune a BCR.

Sunt între primii 5 și, dacă o să câștige, primesc 5000 de euro. 10.000 de prânzuri, 300 de Bogdani care primesc un an de zile o masă caldă și un semn că societatea nu i-a uitat să muzească sub un pod.

Dar ca să câștige premiul de la Bursa Binelui trebuie să ai câți mai mulți donatori, care să ofere cel puțin 5 lei cantinei Bucuria Darului.

5 lei n-o fi mult, dar românii se bălbăie când trebuie să facă donația online. Ars de atâtea catalioane de ori de false organizații de caritate, teledoane, conturi Libertatea, românului i s-a atrofiat generozitatea. Dă-i dracului, că are cin să dea, să dea aia bogați, eu n-am. Plus că e pe net, fură aștia pe internet, te lasă în cucul gol!

Așa că, deși 5 lei e o nimica toată, sunt foarte greu de strâns.

Și pentru că sunt greu de strâns, fundației îi va fi greu să câștige premiul.

Și nici nu e important.

Premiul

Așa cum au găsit resurse până acum să facă o cantină, dușuri și acum să construiască un centru pentru cei fără adăpost care vin să mănânce la Bucuria Darului, cei de la fundație o să fie capabili să se descurce și fără cei 5000 de euro de la Bursa Binelui.

Din toată povestea asta, singurul care pierde ești tu, cel care citești ce am scris și ești prea leneș sau fricos sau comod sau zgârcit sau toate patru la un loc ca să donezi 5 lei.

Nu o să simți niciodată bucuria darului și nici galopul inimii când cineva îți mulțumește că i-ai salvat viața.

Da domnule, da doamnă. Cu numai 5 lei. Pentru cei care vor să ajute și să știe mai multe, detalii despre proiect la www.bursabinelui.ro

Bărbatul e agitat, tropăie pe lângă contabilă, el ce mai face? Nu mai e chiar nimic de făcut? Are atât de multă energie că ar putea lumina un oraș întreg. Dar ce zic eu? Un județ.

– Dacă îl vedeai acum un an, nu-i dădeai nicio șansă, zice Flori, una din fetele care se ocupă de fundația Bucuria Darului din Brașov.

Pentru că acum un an de zile, bărbatul energic abia reușea să își umple cămașa murdară și

Managementul sanitar: viruși, leacuri și... remedii

Am citit cu dublă surprindere informația din presă referitoare la spitalele de stat din Brașov - cea despre excedentul bugetar cu care au încheiat anul 2015. Spun dublă surprindere deoarece unitățile sanitare se găsesc în pline procese de modernizare, renovare, reabilitare etc, și atunci întrebarea firească este cum de încheie anul cu bani necheltuiți? Cea de-a doua surprindere se referă la „împachetarea” acestei informații de către mai-marii județului într-o hârtie creponată, înflorată și livrată presei ca o veste bună! Imaginea care mi-a apărut în minte a fost cea a unei case aflată în curs de renovare și ai cărei proprietari, în loc să grăbească lucrările pentru a putea vieții în curățenie și confort, stau cu banii în bancă și cu mobila acoperită cu folie. Fac această comparație pentru că auzim frecvent că a conduce o instituție e ca și cum ți-ai administra propria casă. Nimic mai greșit!

Abordez această temă întrucât am condus ani buni unul dintre cele mai mari spitale de urgență din țară. Am acumulat un bagaj imens de experiențe, de la satisfacții (operații reușite, medici remarcabili) până la frustrări și doze consistente de amărăciune... Dar am realizat o clinică de neurochirurgie performantă, recunoscută, internațional; un program pentru rezidenții de neurochirurgie atestat european (care desigur s-a

pierdut); am, trimis rezident și specialist la pregătire neurochirurgicală în Europa, USA, Japonia, Golf etc. De asemenea, am putut cu ajutorul Ministerului Sănătății să creez un Centru de Excelență de neurochirurgie descis în 2005 cu dotare la nivelul cerințelor europene... deci se poate!

Se știe că de la toți managerii se cere performanță. Dar performanța, la rândul ei, are cerințe proprii. Viziunea și suportul financiar pentru a o pune în practică sunt doar două dintre ele. Or, atunci când cei care ar trebui să aibă viziune sunt numiți politic și vin la birou cu geanta plină de teamă (teama de șeful de la partid, teama de justiție, teama de personalul pe care nu îl cunoaște, teama de șefii din Guvern, de șefii de la județ, teama de a lua decizia îndrăznețe, teama de media etc) avem o mare problemă.

Lucrurile fie stau pe loc, fie se fac anapoda. Una dintre marile diferențe dintre managementul unui spital de stat și cel al unui spital privat este că în primul caz vorbim de persoane, în cel de-al doilea de

reguli. (Mi-am permis aici să citez din cartea pe care am scris-o cu colegii mei Horia Pleș și Eugen Avram – Managementul în sistemul de sănătate privat, 2015). Pentru că există reguli foarte clare pentru un manager! Și prima dintre ele este responsabilitatea. Ea are mai multe paliere: responsabilitatea față de pacient, față de personal, față de finanțator etc. Este pe cât de clar pe atât de simplu: nu oricine poate fi manager de spital. Nu oricine este capabil să se ocupe de administrarea bine planificată și chibzuită a resurselor. De asigurarea dezvoltării profesionale a medicilor. De cultura organizațională, de confortul și intimitatea pacienților. Lista este lungă și ea începe și se termină cu același cuvânt: **responsabilitate!**

La început și la final de mandat, un manager – fie el ministru, șef de Casă de Asigurări, șef de clinică – trebuie să ofere două chestiuni: un proiect cu ce are de gând să facă și, la final, un raport cu ce a făcut. Să le semneze. Să și le asume. Dacă a greșit și în urma greșelilor lui a avut cineva de suferit sau de pierdut, să răspundă. Nu se duce, ca la el

Oamenii nu înțeleg de ce finanțează lună de lună sistemul și nu au parte de servicii ca la „privati”, adică servicii rapide, corecte, eficiente, într-un ambient curat, nepoluat auditiv și vizual, neaglomerat. O întrebare la care niciunul din cei peste 20 de miniștri nu au știut să răspundă.

Prof. Dr. MSc.
Alexandru Vlad Ciurea
Director Științific,
Șef Departament
de Neurochirurgie
Spital Sanador,
București

acasă, dintr-o cameră în alta, dintr-un fotoliu în altul!

În ultimii ani, s-au făcut nenumărate erori în sistemul de sănătate. Nici nu e de mirare, au fost peste 25 de miniștri de la Revoluție până acum. Unii au ocupat funcția doar pentru câteva luni! Scandalurile s-au ținut lanț, dezvăluirile presei asemenea, arătând cât de mare și de gravă e gangrena/caracatița din fondurile alocate **sănătății noastre.**

Oamenii nu înțeleg de ce finanțează lună de lună sistemul și

nu au parte de servicii ca la „privati”, adică servicii rapide, corecte, eficiente, într-un ambient curat, nepoluat auditiv și vizual, neaglomerat. O întrebare la care niciunul din cei peste 20 de miniștri nu au știut să răspundă. Așa cum nu au răspuns pentru nicio eroare ori pentru milioanele de euro evaporate... Dacă vă amintiți, domnul Președinte Traian Băsescu menționa oficial la televiziuni, în perioada domniei sale, că oricât de mulți bani s-ar introduce în sănătate, tot nu se „vad”. De ce?...

Revenind la excedentul brașovean (care se aplică și altor unități spitalicești județene din țară), cred că se aplică și aici ceea ce spuneam mai sus și anume – teama și lipsa noțiunii de răspundere. Doi „viruși” care se transmit mai nou de la un ministru la altul, de la un șef de spital la altul, de la un consiliu județean la altul și care fac ravagii în sistemul de stat și mai ales de sănătate.

Eu cred că leacuri există. Se numesc reguli, răspundere, curaj, leadership, viziune. Sau best-practice – te uiți cum au reușit alții și le urmezi exemplul. Te lupți, crezi în proiectul tău și în echipa ta.

Și, pentru că sunt profesor, am obiceiul de a recomanda în mod constant cărți. Citiți, dragii mei! Fiți în pielea lui Lucius Seneca (c. 4 BC – AD 65) atunci când spunea: Nu există „nu știu”, doar „nu știu încă”.

„Ca să nu mai rămâie repetent și anul acesta...”

Andreea
Kovászai
RĂDULESCU

...nu Mam'Mare, nu Mamița și nici Tanti Mița, ca în inepuzabila schiță caragialiană, ci mama și tata, oameni responsabili, de altfel, s-au gândit să stimuleze apetitul pentru învățatură al odraslei, promițând diverse recompense, în funcție de performanțe. Bineînțeles că nu ne mai referim la vreo festivitate

patriotică sau la o nefericită călătorie cu trenul (că doar suntem posesorii unor mașini care însumate ca valoare acoperă bugetul României). „Premiile” se aleg cu „rafinament”: de la excursii în locuri exotice, la ultima generație de telefoane / tablete / laptop-uri, haine de fițe, bijuterii, etc.

Lăsând gluma (amară) la o parte, trebuie avut în vedere că, așa cum există pedepse greșite în munca educativă, există și recompense greșite.

Una dintre acestea este cea inițiată de părinți prin propunerea de a-i oferi un cadou copilului dacă

îndeplinește niște condiții: o anumită medie, un anumit număr de calificative, un premiu la sfârșit de an școlar. Este un contract pe un an, care va fi înnoit la începutul anului școlar următor, în mod logic, cu o miză mult mai mare. Se poate ajunge în situația în care copilul pune condiții, pentru că așa a fost obișnuit și „are dreptul” să primească ce vrea el.

A doua formă de recompensă greșită este aceea de a oferi lucruri scumpe și neconcordante cu vârsta. Copiii din jur vor privi cu oarecare reținere etalarea de haine „de firmă” sau electronice ultimul răcnet și se

va crea o barieră psihologică între copil și colegii săi. Copilul riscă marginalizarea. Există și situația inversă, când părinții fac eforturi financiare să țină pasul cu majoritatea, pentru ca propriul copil să nu se simtă inferior, pretextul fiind „și ceilalți au” sau „așa fac toți”.

A treia formă de recompensă greșită, cel mai des întâlnită și cel mai ușor de practicat, este cea a laudelor interminabile. Pentru orice temă făcută, copilul este ridicat în slăvi. Până la urmă, este datorria lui în viața de școlar să își facă temele și nu a făcut nimic deosebit ca să merite laude. Primindu-le

însă fără măsură, el va avea impresia că nimeni nu mai este ca el. Va fi plin de el și va trăi sentimentul suficienței. Dacă tot este atât de bun, de ce să se mai străduiască?

Pe termen lung, aceste trei greșeli afectează personalitatea copilului și procesul de învățare, deopotrivă. Va învăța în salturi numai atunci când este recompensat. Sau va face el regulile jocului, iar părinții vor ajunge în situația de a le accepta, intrând de fapt într-un cerc vicios pe care ei înșiși l-au inițiat.

Este important să înveți, dar procesul de instruire este o componentă a educației, nu invers!

Chimir Zen

Amintiri din Beciul Domnesc

S-a terminat cu jmekeria. De când duamna Alina s-a prins că nea Cristi bea crystal și ronțăie caracatiță de fiecare dată când pleacă tanti Valentina, nimeni nu mai are liniște la Beciul Domnesc.

Mă trezi de un miorlăit care se auzea așa, mai spre poartă. Îmi trag io repede izmana și echipamentu' de intervenție. Îmi zic, ia du-te bă Brânză până la poartă de vezi care-i treaba pe-acolo. Oricum trebuia să ies că rămăsei fără țigări. Când, în fața porții mari, ce să vezi, tanti Valentina și doamna Alina. Pe jos, doi smoci blonji de păr. Tanti Alina mârâia așa, cu dinți

încheștați și tot dădea cu upercutu înspre Valentina. Astalaltă, hop... se ferea de zici că era Cichi Cian și Brusli. Zice, „Hai, fă, să te văd, știi, făi, să dai...?” și iară făcea o exchivă. Astalaltă, Alina, jup, dă-i upercuți și croșete în aer. Poc, buf, buf... Sanchi, tot n-o nimerea.

Brusc, simți un miros dulceag de fum. Și se lăsă așa, o păclă albă în jurul meu. E clar, sosea la locul faptei nea Cristi. Zice, „bă fetelor, bă, i-o vă iubesc p-amândouă, bă, io iubesc și pă Mihaela, și pe Gigi, și pe nașparliu ăsta de Brânză. Hai la tata autostivuitoru' să vă-pace. Ia pupa-ți-vă, bă fetelor, bă...” Și s-au pupat.

În fine, mai târziu, spre seară, mă cheamă iarăși Meme la el. Intru în celulă, pac! Mă trezesc cu o pernă în freză de-mi țiuiau urechile... „Fix așa a băgat-o Klose în ațe la Brazilia, bă Brânză, bă...” Atunci m-am prins io că scria la cartea cu mondialele din Brazilia...

Stau să mă gândesc ca prostu', da ce le-a făcut ăștia la rumâni de i-a închis așa, ca pe vite? Că uite la nea Copos, ce somitate, ce om! Păi când era el acilea anu' trecut zilnic mă chema să ne consultăm cică existențial. Că zice, „Bă brânză, io am bani mulți și școală, da' tu ești pe bune Brânză. Ești existențial, tinere, așa cum

zicea Nice și Șopânhauăr...” Și-am reținut. Îs pă bune că n-aveam io treabă cine e ăia, da' cum am văzut cătamai chestii știe și ce târne de parai are nea Copos, zic, ia să pun mâna să citesc și io. Și m-am închis așa, seara trecută, în cămară și am deschis o carte de am primit-o. Dincolo de bine și de rău, ediție de buzunar. Și are pe copertă unu de nu și-a tuns mustața de când era mic. Răsfoiesc așa să văd dacă are și poze cu femei când văd că scrie pe undeva o chestie de-mi aduce aminte de Marlina mea:

„Femeile au fost tratate până acum de bărbați ca niște păsări rătăcite din drum, care au coborât

din înalțuri până la ei: ele treceau drept ființe mai delicate, mai vulnerabile, mai sălbatice, mai ciudate, mai fermecătoare, mai inimoase decât bărbații -, dar care trebuie închise în colivii pentru a nu-și lua zborul.”

Frățioare, păi Nice ăsta e mucu. N-o știe p-a mea, de-și ia zborul în fiecare seară și când vine, dacă vine, mă ia așa după gât și zice „Brânză, mă mai iubești tu pă mine?” Îi zic că da și mă gândesc la nea Cristi că are două d-astea la ușă...

**Brânză, aghiotant
la Beciul Domnesc**

Chic Ambient

Foc și stil

Karla TITILEANU
decorator

Cred că fiecare trăiește cu nostalgia clipelor din copilărie când după o curată bulgăreală în curtea bunicii, intram înfrigurați în bucătărie, acolo unde erau cu toții strânși deja în jurul focului. Soba bunicii, element central în cămăruța unde ne inghesuiam cu mic cu mare, sub care torceau pisicile la căldură. Sursa de căldură, motiv de adunare, puntea de comandă a stăpânei casei. Cine avea o VESTA, albă și lucioasă era privilegiat. Dar multe bucătări erau „dotate” cu sobe din lut, construite de meșterii satului, cu plite groase din fontă, cu loc pentru stivuit

lemnle tăiate subțiri și vopsite cu var alb.

Un designer sau arhitect este de ajutor, mai ales atunci când este vorba de ceva mai mult decât o simplă bucătărie funcțională. Astfel, contopirea dintre elementele naturale, rustice și modernismul tehnologiei necesare, este firească și neforțată.

Tendința actuală este de întoarcere la tradiție, astfel încât în multe case, preponderent ridicate în zone rurale, să se opteze pentru sobele din lut moderne. Acestea sunt reinterpretări ale sobei bunicii, aduse în prezent cu forme noi, culori la modă și extensii nu doar decorative, ci și extrem de utile. Astfel, găsim în amenajările designerilor forme interesante date sobelor (fie forme geometrice, fie amorf) care au ca

extindere banchete sau paturi pe care tro-nează acum blănuri sau preșuri moderne).

Sobele moderne, dacă le mai putem numi sobe, au parte de o tehnologie de construcție avansată, care să permită atât combustia cu lemne de foc, cât și cea cu gaz. Scopul lor principal este acela de a fi o „mașină de gătit” cu design de calitate, imagine impresionantă, fără a fi sursă de căldură. Cu o dimensiune considerabilă,

acest tip de sobe vechi reinterpretate, beneficiază de compartimentări diverse (cuptoare mari și mici, cu temperaturi independent controlate), diverse plite și ochiuri de foc, astfel încât chiar și cel mai abil bucătar este fericit.

Sunt mii de modele. Faceți alegerea corectă!

<https://www.facebook.com/ChicAmbient>

Chef Alexandru BALOG

Gulyas de vită

Am tăt umblat prin țară și am gustat multe gulyasuri „celebre”! da amu sincer mai bun decât al meu nu prea am găsit!

Operațiunea e simplă (dar trebuie să ai puțină îndemânare) călesc ceapa, pun peste carnea de vită tăiată cubulețe de 2/2 cm, călesc totul împreună, adaug roșii și ardei tăiate mărunt, călesc, las totul să fiarbă în

zama lui, apoi pun morcovi, pătrunjel, țelină și gulie tăiate cubulețe mici, le călesc, când totul e aproape fiert pun cartofi tăiați cuburi și le mai călesc puțin. Torn apă până la consistența dorită, nu uit să pun în timpul procesării sare, piper, boia iute, boia dulce, usturoi, foi de dafin, chimen, cimbru și usturoi!

Na cam asta e! Poftă bună! Jo etvagyat! Mahlzeit!

Te așteptăm
să
experimentezi
gustul
tradițional
al mâncării
noastre

REINVENTAT

Reinvented
Antique

str. Republicii 50 (pe gang)
Contact: 0730.787.918

PUNEM FORȚĂ ÎN BUSINESS

COMUNICARE • PUBLICITATE
STRATEGIE

BRANDCELL 360°
building ideas. growing value

www.brandcell.ro 0721 112 730
f /BrandCell360 0748 823 323

Strada Alexandru Ioan Cuza nr.24 Telefon: 0268.418.956
Urgențe: Tel: 0740.088.714 E-mail: contact@health-vet.ro

Tocătorul de manele: Of, rima mea!

Cătălin BĂDULESCU

Ultima explozie spirochetă de maneliști, răsăriți peste noapte, i-a adus pe bățăitorii mioritici în plină inflație. Inflația de textieri. S-o fi născut el, românul, poet, dar scriitoriiști pe bandă rulantă nu mai au timp pentru timpul firesc de gestație. Rezon pentru care, orice june cu I.Q. de „Alba Neagră” și circonvoluțiuni tip copy-paste avortează cu patimă rime nașparlii slobozite pe amurgitelea. Și uite așa, tra la la și tra la la, se pune textul de-o manea!

„Maneua”, cântec lăutăresc de nuntă a virusat sârba valahă cam deodată cu fanarioții. Originile bosforice fiind deopotrivă adulate și contestate, considerăm că ne-am elevat destul. Așa că trecem la disecția frustră a câtorva „texte”. Iată ce dă pe goarnă solistul cu cognome de Sineasca Craiovei, Nicu Paleru: „Supărarea când îmi vine / Rup cămașa de pe mine!” Cât de ciclică este supărea, nu știm. Dacă îi vine pe la 28 de zile odată, ar avea motive să rupă cămașa. Generos din rime, Paleru nu ne lasă să ne prăbușim prea mult în ignoranță. Urmatoarele acorduri aduc o hărtană lămuritoare de text: „Iubita mea cea dragă / M-a lăsat cu fundu’ în balta”. Buuun! Mai apare un personaj, iubita, care, metaforic vorbind l-a părăsit pe urechist.

Motivele sunt absconse, dar putem intui, olfactiv, pricini fiziologice. Dacă alăturăm, cu logica bunului simț, elementele deja cunoscute: supărarea la dată fixă, ruptul cămășii și fundul lăsat în baltă, începem să ne străluminăm. Dacă până acum nu ați înțeles de ce melodia se numește „Vreau să beau”, vă asigurăm că nici noi!

Și, totuși, textierul de nevoie își încheie cântarea în versuri

apoteotic și relevant: „Mă faci pe față / Ești fată isteată”. Aceste versuri reprezintă un adevărat imn închinat abilității perverse a iubitei, o odă în metru de tâmplărie dedicată sumumului de calități feminine, fără număr, fără număr.

Supărat sau nu, Nelu Paleru poate fi invidios pe colegul său de manele, Sorin Necunoscutu’. Titlul a fost adânc gândit: „Femeie, coastă de drac.” Clar,

ermetic și expresiv. Textul începe abrupt: „Ești atâta de perversă / Că acum ți-o trag în freză.” Ca și la precedentu’ supărarea este mare, ne străduim să pricepem, dar femeii cu freză mai există, poate, doar în metaforele de Jilava, Târgșor sau Poarta Albă. Se pare ca am intuit corect arealul inspirației soriniene. Iată: „Eu plecam la pușcărie / Tu râdea de bucurie.” Recapitulând, avem una bucată femeie perversă care și-o primea în freză și un exemplar de mascul de Ferentari săltat la bulău din pricini eliptice. Bucuria femeii mântuită de vânătaie este așadar legitimă, dar intriga abia începe: „Fă, curvo, ești criminală / Faci lumea să se omoare.” Ups! Textieru Necunoscutu’ a cugetat profund de tot și a sucit-o din rime de-a dreptul othelian. Piranda Dezdemonă s-a dovedit rea de musca, Othelo manelistul l-a omorat pe Iago și s-a dus la pârnaie, iar bietul Shakespeare s-a cambrat în mormânt!

Of, rima mea!

Mai apare un personaj, iubita, care, metaforic vorbind l-a părăsit pe urechist.

Motivele sunt absconse, dar putem intui, olfactiv, pricini fiziologice. Dacă alăturăm, cu logica bunului simț, elementele deja cunoscute: supărarea la dată fixă, ruptul cămășii și fundul lăsat în balta, începem să ne străluminăm.

Țățele, creditul și siliconul

Economia noastră de paiată a înregistrat o recentă și excitantă victorie. Un nou produs bancar lucrează pentru mântuirea de complexe a româncelor mai puțin dotate la capitolul mere, pere și alte fructe de larg consum care cresc prin bluze, taioare și cele sutiene. Dacă până mai ieri, rotunjirea bustului cu pungă de silicon era accesibilă doar vedetelor și femeilor cu bani, acum orice țesătoare frunțasă dacă vrea, poate. Și nu vă fie lucru de șagă, că un implant ajunge la 1.600 de parai perechea. Tamen a apărut o firmă din Italia care plantează silicone pe bază de credit. Nu dau nume că e reclamă mascată. N-a dat banu, nu-i dacu click-ul! Cică procedura e simplă: onor doritoarea de senzații mari vine la cabinetul de chirurgie plastică și estetică, zice că n-are bani și este îndrumată la firma intermediară. Seniorul cu pricina spune că are o înțelegere exclusivă cu un mare institut de credit mioritic, dar contractul este așa de confidențial că nu poate zice care e numele acestui Mecena de plăceri. Dacă condițiile cerute de dosarul de creditare fi-vor îndeplinite, se virează banii cabinetului medical, iar dobânda de 8% la valută pe un termen de trei ani se virează beneficiarei. Cică s-au făcut deja liste de așteptare. Recapitulând,

ne este teamă a ne da cu presupusul cam ce inflație de săni opulenți și țățele rubensiene vor defila prin cartiere. Informații de ultimă oră zvonesc apariția unui adevărat sindrom siliconico-depresiv în rândul bărbaților, principalii beneficiari ai eforturilor damelor. Problema lor este în egală măsură tehnică și de bun simț: nici o clinică nu acordă garanție pentru accidentele de muncă petrecute în timpul zbenguiei probatoare a unei găuri în buget de peste 1.500 de coco. Unii, mai cu frică de recipiente sub presiune s-au dotat deja cu măști de protecție și o armură ușoară pentru zona pieptului masculin. Oricum, cel mai inventiv și pregătit în caz de dezastru este domnul Guță Foraiăbărescu, specialist frigotehnist. Grijiuliu din fire, are pregătită la capu’ la pat o butelie cu freon la zece atmosfere și o soluție rapidă de lipit. Chiar s-a gândit că ar putea fi o bună afacere motiv, pentru care a dat și un anunț la mica publicitate: „Profesionist cu experiență depenez pe loc fisurile siliconice din săni, mameleane, buze diverse și alte accesorii clitoridiene.”

Recapitulând, ne este teamă a ne da cu presupusul cam ce inflație de săni opulenți și țățele rubensiene vor defila prin cartiere. Informații de ultimă oră zvonesc apariția unui adevărat sindrom siliconico-depresiv în rândul bărbaților, principalii beneficiari ai eforturilor damelor.

www.cramagirboiu.ro

Cine nu are bătrâni, să-și cumpere!

S tirea referitoare la accidentul produs de un șofer de 73 de ani în urma căruia o femeie și-a pierdut viața a produs un val de comentarii în mediul online. Dincolo de tragismul acestui eveniment, m-a șocat reacția extrem de agresivă față de oamenii în vârstă. Departe de mine gândul de a lua apărarea unui șofer vinovat. Nu despre asta vreau să vorbesc. Ci despre poziționarea noastră, a tuturor, față de bătrâni.

Pe vremuri, în vechea Cetate a Brașovului, se circula după o regulă pe care aș numi-o elementară: primul vehicul dădea „tonul”. Cei care se aflau în spate așteptau și acceptau, disciplinați, ritmul de mers. Cei mai grăbiți nu aveau voie să depășească. Era o regulă a bunului simț, dacă vreți. Sau poate că timpul care azi ni se pare că trece amețitor de

repede avea și el alt ritm atunci... Dacă primul din șir era un bătrân sau un tânăr nu avea absolut nicio relevanță. Respectul în trafic nu se făcea selectiv. Dacă azi un bătrân merge mai prudent și îi „ține pe loc” pe ceilalți, strada răsună, și nu doar de claxoane. Se aud cuvinte furioase sau ironice: „moși”, „tataie”, „babalâci” și lista colorată poate continua. Și mă întreb de ce, în graba noastră de zi cu zi, ne transformăm în astfel de... agresori?

Am putea face un joc al minții și să încercăm să ne vedem pe noi înșine peste niște ani. Să ne gândim mai întâi oare ce fac pensionarii brașoveni când ies în oraș? Apoi să ne întrebăm ce o să facem NOI când vom ieși în oraș? Să vedem: o să jucăm șah online în Titulescu, pe tablete... Vom avea telegondole peste șosele și vom evita trecerile

de pietoni. Sau, dacă nu mai ieșim nicăieri, vom comunica pe Skype. Încercați acest joc, poate vă va pune pe gânduri...

Pe de altă parte, ca să avem ce face atunci, trebuie să producem acum. Să facem ceva pentru zilele acelea când nu vom mai putea traversa în fugă, când vom apăsa cu prudență pedala accelerației. Bătrânii de azi sunt cei care au făcut ceva în orașul asta – au PRODUS ceva. Le suntem datori așa cum le suntem datori copiilor noștri. Și mă întreb de ce, în graba noastră de zi cu zi, uităm asta și nu îi privim cu ceva mai mult respect? Și, mai ales, de ce nu ne întrebăm – noi oare producem ceva?

„Cine nu are bătrâni, să-și cumpere”, spunea Anton Pann și nu era doar o Poveste a vorbei... Știm cu toții că a fi pensionar la noi nu

seamănă, din păcate, cu a fi pensionar în alte țări. Ai lor merg în croaziere, ai noștri – mulți dintre ei – luptă să supraviețuiască. Sunt câteva lucruri care s-au făcut pentru vârstnici în Brașov – reduceri și gratuități pe transportul în comun, cluburi ale pensionarilor, bilete cu reducere la teatru. Se mai pot face și alte lucruri, întotdeauna e loc de mai bine. Dar până când vom face mai mult, am putea să înlocuim lipsurile cu o atitudine respectuoasă. Tot ar însemna ceva. Dacă ne-am lua un pic de răgaz și ne-am uita în jur la ce au făcut ei, poate că i-am privi cu alți ochi. Și mai e ceva. Dacă, o dată cu respectul pentru cei în vârstă, dispăre cumva și respectul pentru muncă? Noi am primit un oraș. Copiii noștri ce primesc de la noi?

Cătălin LEONTE

Acolo unde se avântă doar... castorii!

N u, de această dată castorii, din virtualul turn de control al aeroportului micro-internațional Brașov-Ghimbav, sunt manipulați doar ca embleme ale unei zone de poveste. Un veritabil Triunghi al Bermudei local, aria cuprinsă între pista aeroportului – arie protejată, Institutul CDI-PRODD al Universității Transilvania și Centrul de Afaceri, Transfer Tehnologic și Incubator de Afaceri (CATTIA) de la Bartolomeu Nord, a devenit un „perimetru al nepuinței” autorităților locale și județene în „concubinaj” cu managementul universitar, portal prin care însă dispar aproape fără urmă în ultimii trei ani sume importante din bugetul local, lăsată cu bani europeni. Pesemne un „blestem al cartofilor” care până nu demult aduceau rezultate comestibile în cincinale ale hrănirii de masă, terenurile despre care vom face vorbire trebuiau, în viziunea responsabililor locali,

să se metamorfozeze într-un Rai al tehnologiilor de ultimă generație. Acestea ar fi fost suficiente să fie doar udate bine, în discursuri agramat-patetice și stropite din belșug, cu ocazia recepțiilor de inaugurare și ar fi adus roade electorale pentru următoarele decenii, garantat. Și mai mult, ar fi polarizat

în așa hal mediul de afaceri extern încât investitorii ne-ar fi construit ei, gratis, aeroport la pachet cu o autostradă, eventual și suspendată. Revenind în lumea reală, după aproape trei ani de tergiversări, impleticiri și „indigestie de licitație” Primăria Brașov face achiziții de echipamente și mobilier pentru dotarea interioarelor Centrului de Afaceri CATTIA. Aceasta în condițiile depășirii termenelor de finalizare a lucrărilor de infrastructură și arhitectură a clădirilor, actualmente finalizate în procent de doar 45%. Termenul de finalizare a proiectului ar fi trebuit să fie 29 februarie 2016 dar acesta este imposibil de concretizat. După cum nici termenul de grație de 31 iulie anul curent nu este mai fezabil. În condițiile în care Brașovul a beneficiat de 50% cofinanțare europeană la bugetul estimat inițial de aproximativ 66 milioane lei. Ulterior suma a fost mai mică datorită ofertei surprinzător mai mici oferite de o firmă

din Buzău, de sub 50 milioane lei, aspect care însă nu a compensat „jocul contestațiilor” care a contribuit la depășirea termenelor. Dar, parafrazând o vorbă veche românească, este întotdeauna mai cool „să pui carul înaintea boilor”, asta pentru că probabil Primăria a dorit să nu piardă ceva oferte de sezon și s-a hotărât să achiziționeze, pentru modica sumă de 1,34 milioane de lei, echipamente de bucătărie, mobilier, articole de menaj și de uz casnic, de catering și diverse utilaje de uz general și special. Ele vor aștepta cumiți, șterse asiduu de praf în vreun depozit (contra chirie) de către cei 128 de angajați care era estimat că vor ocupa locuri de muncă la CATTIA. Era de așteptat ca „bunul gospodar” să acționeze în acest mod, știut fiind că mai întâi îți cumperi aragaz, îl folosești sub șopron și apoi construiești bucătăria. Eventual una de vară, pentru că atunci va înverzi și Campusul Genius cu „zone verzi înierbate, plantații de arbori

și plantații de vegetație arbustivă”, alei nebetonate străbătute de zeci de mașini propulsate de energie regenerabilă, cantine și spații expoziționale unde se va întâlni inventica doctoranzilor transilvăneni cu generozitatea financiară a mediului de afaceri lacom după... produse hi-tech brașovenești. În aceste condiții enunțul că, dacă nu va fi finalizată lucrarea în noul termen (și nu sunt șanse) Primăria va deconta și banii europeni și cheltuielile neeligibile, devine insignifiant în antiteză cu viziunea bucolic-îmbătătoare zugrăvită anterior.

În încheiere dorim să aducem ca soluție ecosistemică crearea în interiorul Triunghiului cu pricina a unei microrezervații în care să fie adusă familia de castori zburători dar și alte specii, inclusiv cele temporar bipede, odată la patru ani. MP nu vrea să creadă că sacrificiul cartofilor a fost unul inutil!

Mihai COSTEL

Moțiunea Partidului Ecologist Român – Filiala Județeană Brașov

P entru că ne dorim o viață de calitate, într-un mediu ecologic și prietenos, pentru că ne dorim o activitate economică și socială stabilă, eficientă și o implicare proactivă din partea cetățenilor Județului Brașov, ne propunem:

■ Practicarea educației ecologice și dezvoltarea atitudinii „ecolo”, în toate instituțiile de stat sau private, ca manifestare informală,

formală și nonformală;

■ Protejarea elementelor naturale ale mediului înconjurător și asigurarea a 26 mp de spațiu verde amenajat în spațiul urban (conform normelor europene), pentru fiecare cetățean al comunității. Amenajarea de noi areale cu statut de arie protejată, rezervație sau parc național;

■ Adoptarea strategiilor locale de dezvoltare în conformitate cu principiile „dezvoltării durabile” și prevederile Directivelor Uniunii Europene cu privire la implementarea Agendei 2020. Respectarea normelor de igienă în spațiile publice, combaterea poluării aerului, apelor și a solului, prevenirea infrafracționalității;

■ Atragerea de investitori și accesarea de fonduri prin proiecte europene, pentru apariția de noi unități economice, ateliere locale, întreprinderi familiale adaptate

specificului local și sporirea locurilor de muncă, inclusiv în domeniul protecției mediului;

■ Dezvoltarea activităților turistice prin valorificarea tradițiilor locale și a potențialului natural. Realizarea unui Macroproiect economico-social intitulat „Turism ecologic în Județul Brașov” prin implicarea tuturor autorităților administrative locale, a ONG-urilor de profil și a cetățenilor;

■ Dotarea spitalelor, a dispensarelor locale (dacă mai există, dacă nu, se vor reînființa) sau a cabinetelor medicilor de familie, cu aparatură modernă și instrumentar adecvat activităților desfășurate (prin implicarea Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, accesarea de fonduri europene și implicarea autorităților locale);

■ Dotarea tuturor școlilor și a grădinițelor cu aparatură modernă,

amenajarea spațiilor în conformitate cu specificul de vârstă al elevilor, introducerea unei mese calde, diversificarea Curriculumului la decizia școlii și a Curriculumului Local prin introducerea unor activități practice legate de protecția mediului înconjurător și dezvoltarea atitudinii „ecolo”;

■ Constituirea unor asociații ecologiste la nivel județean în vederea educării tinerilor în spiritul respectării naturii și al biodiversității, al valorificării tradițiilor locale și deprimarea competențelor de asociere și organizare juridică în vederea participării la activități care vizează dezvoltarea unui mediu natural și social de calitate în comunitatea în care trăiesc;

■ Dezvoltarea relațiilor de asociere și de înfrățire cu localități din spațiul european și preluarea exemplului de bună practică în vederea

modernizării și eficientizării activității economice din localitățile Județului Brașov;

■ Consolidarea locală a filialelor Partidului Ecologist Român - PER, care vor cuprinde în programele locale ale candidaților pentru funcția de primar și funcția de membru al consiliilor locale din iunie 2016, idei ale prezentei moțiuni, în vederea transunerii în practică a programului Partidului Ecologist Român;

■ Respectarea cetățenilor de către reprezentanții aleși ai autorităților locale prin modul corect de îndeplinire a atribuțiilor funcției și informarea opiniei publice despre proiectele derulate sau cele care se vor derula în conformitate cu art.31 din Constituția României.

Presedinte PER Filiala Județeană Brașov, Ionel GOIDESCU

O, biet actor, o, biet artist

Teatrul Dramatic. Zis și Sică Alexandrescu. Un loc de refugiu temporar pentru cei care vor să evadeze în lumea artelor. Din păcate, ajuns o imensă scenă a orgoliilor. În noiembrie 2015 conducerea Teatrului Dramatic a demisionat în urma unui scandal. Mai mulți actori acuzau atunci imixtiuni în actul de cultură a celei care din postura de director al Direcției Relații Externe, Cultură și Evenimente, și, în același timp, fost director interimar al Filarmonicii Brașov și al Operei din Brașov, coordonatoare a relațiilor dintre Primărie și instituțiile de cultură din oraș, Cecilia Doiciu.

Claudiu Goga – director, Mariana Hudișteanu – contabil șef, Oana Borș – secretar literar), au hotărât atunci să își dea demisia. Imediat după ei, era retrasă în mare liniște și Cecilia „Cici” Doiciu. Că doar onor Primăria nu voia scandal, iar Cici era specialistă în diplomatie precum TNT-ul la drum cu gropi.

Nu insistăm asupra calităților doamnei fost coordonator al culturii brașovene, mai ales că este cunoscută supercalificarea pe care o are în domeniu în urma absolvirii Facultății de Chimie. Ori este

știut, fără puțină chimie nici dragostea nu se arată... nici măcar la Primărie!

După mai multe tentative nereușite de organizare și desfășurare a unui concurs pentru ocuparea postului de manager al Teatrului, după demisia care aveau doar rolul de a liniști apele tulburi ale procesului de creație, a fost numit ca director interimar fostul directorul economic Mariana Hudișteanu,

desigur, fost demisionar. O glumă proastă...

Acum, scandalul a reînceput. Într-o nouă stagiune, cu aceeași actori deja prăfuiți. Care acuză că de fapt nu s-a schimbat nimic. Care acuză presiuni și insinuează că oamenii nu vorbesc de teamă. Teamă de cine domnilor? Teamă de cine doamnelor? Când a fost numită interimar Mariana Hudișteanu, care a făcut parte și

din vechea echipă, de ce nu ați protestat? Spuneți că nu aveți interese personale, că nu aveți polițe de plătit. Nu cred.

Acuzați 13 ani de comunicare defectuoasă cu angajații și lipsă de transparență în luarea deciziilor privind actul de cultură. Serios? Nu jucați cumva într-o piesă proastă? De ce ați tăcut 13 ani? De ce v-ați complăcut așa mult timp în această promiscuitate pe care o acuzați acum?

Să vă spun eu de ce! Pentru că vreme de 13 ani ați practicat și alte „sporturi”. Ați jucat pe alte „scene”, ați avut și alte activități care mai aduceau un ban în plus. Mai un spot la teve, mai o voce la radio. Unii dintre voi au prestat pe la trusturile mogulilor, pentru un ban în plus. Alții erau gata să joace și „capra de Crăciun” dacă ar fi cerut întâiul cetățean al Brașovului.

Plângeți de mila mașiniștilor și a garderobierilor. Ce suflute mari sunteți! Dar ce vă doare de ei fix în cur! De ce atunci când se făceau renovările mari prin clădirile instituțiilor unde cu onor v-ați trezit că prestați nu ați ridicat botul? De ce nu ați arătat ce matrapzălăcuri făceau unii din Primărie cu banii publici, transformând o reabilitare într-o jalnică butaforie? Cum s-a trezit în voi conștiința, vă mușcă remușcărilor, vă ajunge din urmă

trecutul. Din păcate, serviți doar interese obscure, v-ați aliniat în tabere diferite și jucați într-o piesă proastă!

Tare mi-ar place să treacă pe acolo DNA-ul, să înceapă să pună întrebări. La voi, la Operă, la Filarmonică. Să vă ia la o mică „regie”, să vă întrebe despre afacerile „doamnei cu tava”, despre diurnele încasate. Și să vă explice „regizorul Kovesi-nian” că și complicitatea se pedepsește.

Tu actor care te-ai complăcut în această situație timp de 13 ani, dacă erai un maestru al scenei jucai la Național! Erai pe marile scene unde cultura nu era dictată de un ospătar de ocazie și cărată pe tava de bucătărie! Așa că taci! Nici de mim nu ești bun! Mimezi prost, mimezi politic și subiectiv! Dacă ar fi după mine, nu doar concurs pentru postul de director aș face, și pentru voi aș face concurs. Pe care nu sunt sigur că l-ați trece. Și aș regiza o piesă în care ar juca garderobierele, mașiniștii, femeile de serviciu. Până și portarul ar avea un rol. Pentru că ei au văzut atâtea „talente” încât sunt convins că vor interpreta genial. Iar voi...

O, biet actor

O, biet artist

Rolurile mor

Viata e un teatru trist.

Alexandru PETRESCU

Acum, scandalul a reînceput. Într-o nouă stagiune, cu aceeași actori deja prăfuiți. Care acuză că de fapt nu s-a schimbat nimic. Care acuză presiuni și insinuează că oamenii nu vorbesc de teamă. Teamă de cine domnilor? Teamă de cine doamnelor? Când a fost numită interimar Mariana Hudișteanu, care a făcut parte și din vechea echipă, de ce nu ați protestat? Spuneți că nu aveți interese personale, că nu aveți polițe de plătit. Nu cred.

Corectitudinea, literă de lege

Cristian MACEDONSKI

Președinte APDT Brașov, Consilier Local din partea FDGR

Mie, personal, dintotdeauna mi-a plăcut jocul fair play. Să știi să joci corect, să îți cunoști și să îți respecti adversarul, să știi cum să câștigi și mai ales să cunoști cum să pierzi și așa mai departe.

Când m-am lansat în cursa pentru Primăria Brașov, a fost sub acest îndemn: va fi o cursă grea, dar corectă. Brașovenii merită acest lucru: oameni care se bat pentru ei și viitorul lor, într-un mod onest, cinstit și corect.

Motiv pentru care, anunț public că nu voi face niciun fel de înțelegere subterană, troc sau alte chestiuni mediocre, din punct de vedere al demnității umane. În plus, mă voi bate până la final pentru a scoate la lumină absolut toate neregulile din administrația publică locală. Indiferent de rezultatul din alegeri, brașoveanul are dreptul să cunoască aceste subterfugii prin care banul public se cheltuie abuziv și sistemul cu apucături mafioate proliferază bine-mersi.

Nu acuz pe nimeni, în acest moment, însă mă aștept la ce este

mai rău, din toate punctele de vedere. Probabil, cu cât termenul alegerilor se va apropia, cu atât mijloacele de a mă scoate din cursă vor fi mai diversificate și mai creative.

Cu toate acestea, deoarece am fost în permanență corect și deschis, aceste metode doar o să demonstreze, încă o dată, slăbiciunea și disperarea celor care mă vor eliminat.

Singurii care „mă au la mână” în acest moment, sunteți voi, brașovenii, față de care sunt în permanență dator și pentru care lucrez constant, în calitate de Consilier Local.

Pentru a demonstra acest lucru, vineri, 15 ianuarie, am făcut o interpelare prin care am cerut toate documentele referitoare la demontarea și valorificarea celor 73 de km de cablu de cupru de la liniile de tramvai și troleibuz defazectate, precum și destinația pietrei cubice ce a fost înlocuită în centrul istoric. Ca să vă faceți o idee de valoarea acestor materiale, pe site-urile de vânzări, 20 de metri de cablu de

cupru subțire costa 150 de lei. Sunt bani foarte mulți ce ar putea fi folosiți pentru numeroase alte proiecte din Brașov. Și aici lista este foarte lungă: ajutoare la încălzire, mese calde pentru cei afectați de frig, dezapezire eficientă (nu

cu o singură lopată pentru o gară întreagă, (așa cum vedeți în poză) și așa mai departe.

Din păcate, conducerea Primăriei a acționat iarăși fără niciun discernământ la adresa brașovenilor.

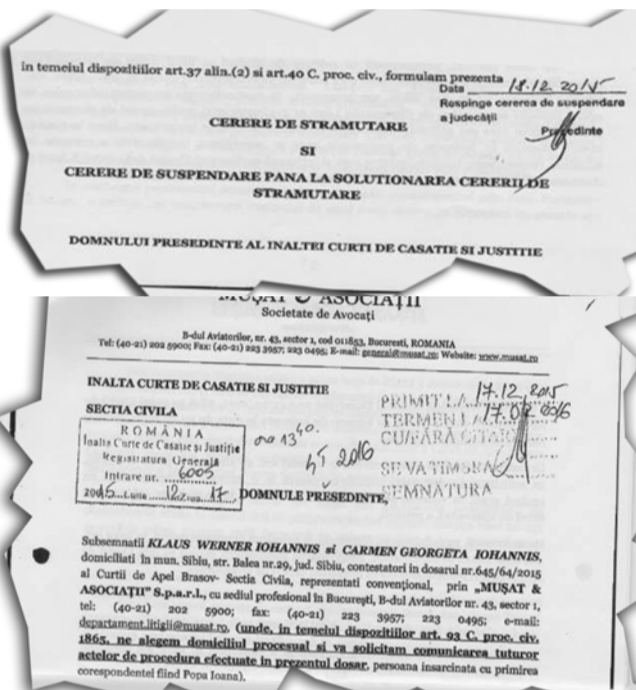
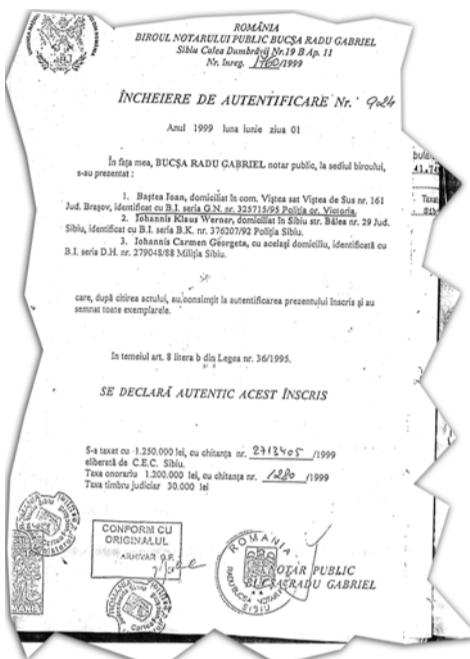

Președintele țării nu renunță la imobilele pierdute în instanță

■ Avocații lui Klaus Iohannis contestă instanța de la Brașov și cer strămütarea procesului ■ Casa de avocatură invocă „motive de bănuială legitimă” ■ Curtea de Apel Brașov va judeca, pe 25 ianuarie 2016, contestația în anulare în dosarul 645/64/2015 referitor la cele două imobile din Sibiu pierdute de șeful statului și soția sa pe motiv că ar fi fost dobândite fără drept

Mariana SEBENI-COMȘA

Este vorba despre casa din strada Nicolae Balcescu nr. 29, cumpărată în aceleași condiții ca și proprietatea din strada Gheorghe Magheru nr. 35, de asemenea pierdută în instanță. După ce le-a fost respins recursul în dosarul „Casa din Bălcescu”, președintele României și soția sa Carmen Georgeta Iohannis au depus la Înalta Curte de Casație și Justiție, prin avocații lor, în data de 17 decembrie 2015, o cerere de strămütare a dosarului nr. 645/64/2015 având ca obiect contestația în anulare pe care între timp cei doi au formulat-o împotriva deciziei nr. 655/12.11.2015. Prin respectiva sentință, completul de la Brașov i-a obligat să elibereze imobilul din strada Nicolae Balcescu 29, achiziționat în 1999 pe motiv că actele de stare civilă depuse nu ar fi reale. În cererea depusă de casa de avocatură angajată să-i reprezinte, soții Iohannis cer strämütarea, respectiv suspendarea până la soluționarea cererii de strämütare a dosarului care a termen de judecată 25 ianuarie 2016 „pentru motive de bănuială legitimă” și trimiterea dosarului la o instanță de același grad. Avocații de la „Mușat și asociații” spun că instanțele din Brașov timp de 10 ani au manifestat în mod constant o atitudine ostilă subsemnaților. Numai că avocații au uitat să achite taxa de suspendare în valoare de 20 de lei, (vezi foto) așa că Înalta Curte de Casație și Justiție încă nu s-a pronunțat asupra cererii, așa cum reiese de pe site-ul Ministerului de Justiție. O va face pe 17 februarie 2016, după termenul din 25 ianuarie a.c. Avocații au mai invocat și aparițiile nefavorabile în presă pe această temă, în special cele semnate de Marius Albin Marinescu,

de la publicația sibiană „Justițiarul”, „aspect de natură a afecta cel puțin la nivel de aparență imparțialitatea judecătorilor, care la rândul lor s-au erijat uneori în apărători ai intimărilor-reclamanți. Presiunea – atât directă, cât și indirectă – pe care a exercitat-o presa locală asupra judecătorilor Curții de Apel Brașov, în contextul în care timp de peste 10 ani prin articolele publicate au conturat în mod susținut în spațiul public (la care au acces și judecătorii) o imagine nefavorabilă subsemnților, într-un context general nefavorabil proprietărilor în disputele cu foștii chiriași, este de natură să influențeze opinia și conștiința judecătorilor investiți cu soluționarea contestației în anulare formulată în dosarul nr. 645/64/2015, aflat pe rolul Curții de Apel Brașov. Astfel, suntem în mod justificat îndreptății să credem că hotărârea pronunțată nu va mai fi fundamentată exclusiv pe argumente și considerente de ordin juridic, ci va fi alterată de influențele locale descrise mai sus și de împrejurările pricinii, de natură a

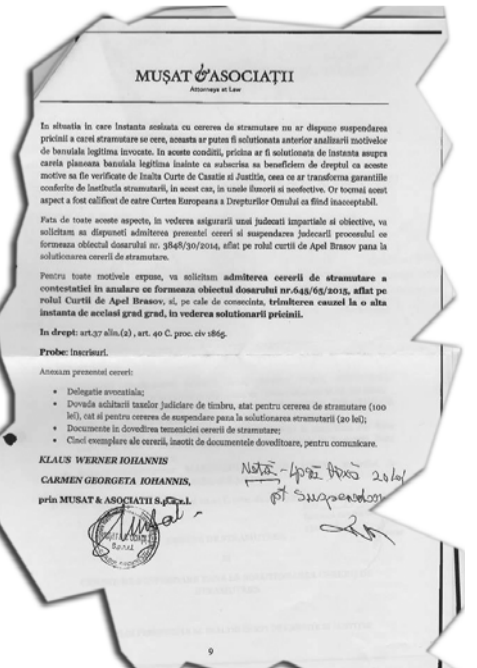
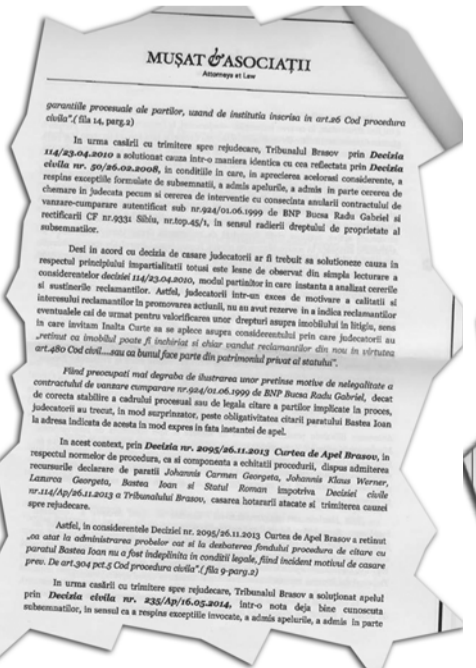
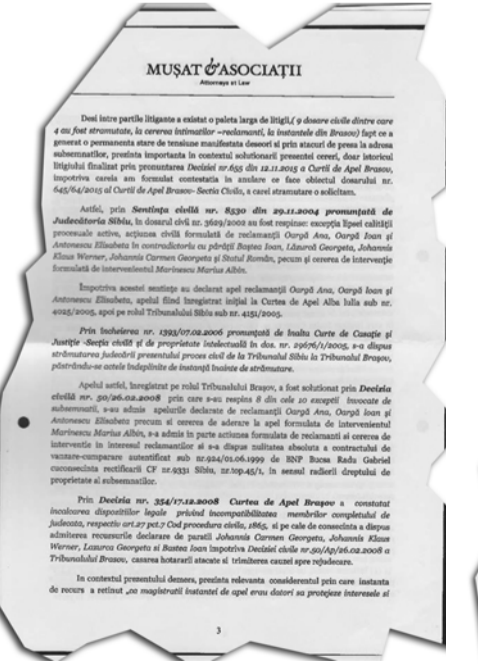
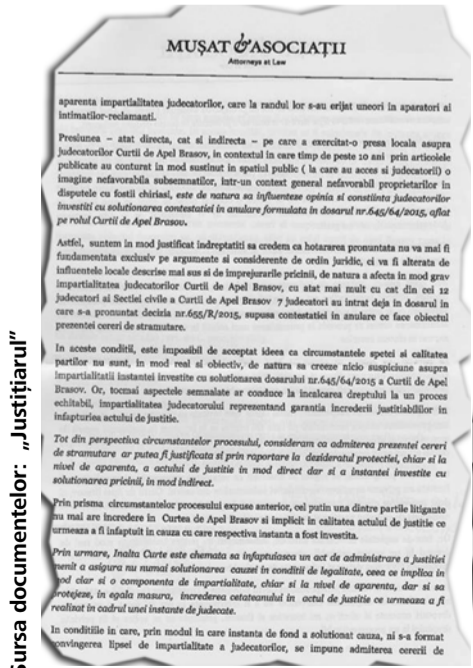
afecta în mod grav imparțialitatea judecătorilor Curții de Apel Brașov, cu atât mai mult cu cât din cei 12 judecători au Secției civile a Curții de Apel Brașov, 7 judecători au intrat deja în dosarul în care s-a pronunțat decizia nr. 655/R/2015, supusă contestației în anulare ce face obiectul prezentei cereri de strämütare”, mai spun avocații în motivarea la cererea lor.

Din documentele furnizate de jurnalistul sibian Albin Marinescu instanțelor reiese că ambele imobile au fost dobândite de familia Iohannis prin fals și prin intermediul mamei lui Carmen Georgeta Iohannis, Georgeta Lăzurcă, născută Radu. Aceasta ar fi muncit ca slujnică în casa lui Ilie Ghenea, proprietarul clădirilor și așa l-ar fi cunoscut pe Lăzurcă, care avea un atelier de pielărie în imobil și cu care s-a căsătorit. Împreună au avut-o pe Carmen Georgeta, căsătorită Iohannis. Printr-un întreg context de împrejurări, soacra

președintelui ar fi intrat în posesia unor documente ale imobilului pe care, ulterior, conform lui Albin Marinescu le-ar fi „aranjat” împreună cu urmașii lui Ghenea, dezmoștenit de propria familie din cauza căsătoriei, astfel încât să devină, în 1999, proprietar peste cele două clădiri din Gen. Magheru, respectiv Nicolae Bălcescu. Aceasta, deși Ghenea a decedat fără a lăsa în urmă moștenitori. Soția sa, Maria, născută Baștea avea un nepot la Cluj, Nicolae Baștea, însă, conform legii, acesta nu ar fi avut drept succesoral. La rândul său, Nicolae Baștea avea un nepot într-o comună brașoveană, Viștea de Sus, Ioan Baștea, și el lipsit de drepturi succesorale. Cu toate acestea, familia Baștea a obținut imobilele și le-a vândut apoi, prin intermediul nepotului Ioan Baștea și al Georgetei Lăzurcă, familiei președintelui. Împărțirea cu familia doamnei Iohannis s-a făcut printr-o scrisoare-testament

trimisă din Statele Unite, unde se stabilise, de Nicolae Baștea. „Eu te sfătuiesc să iei actele și să te duci la Lăzurcă să-i oferi jumătate, că el e cheia”, Lăzurcă fiind soacra lui Klaus Iohannis, la acea vreme deja persoană cu notorietate în Sibiu. Spațiul din Nicolae Bălcescu îi aducea primarului Iohannis, prin închirierea către banca Raiffeisen, 60.000 de dolari în 3 ani. Lăsat fără de instanța de la Brașov, președintele a contestat decizia care era definitivă, dar nu și executorie. În 2005, soții Iohannis pierduseră și imobilul din Gen Magheru, prin anularea certificatului de moștenitor, iar contestațiile au ținut procesul pe rol vreme de 10 ani. „Acolo, în imobilul de pe str. N. Bălcescu, nr. 29, am fost în chirie cu unica bibliotecă publică cu capital integral privat din România, la vremea respectivă. Biblioteca „Biblion”, așa se numea, fiind prima evacuată de Klaus Iohannis, în data de 30 noiembrie 2000. După aceea a urmat evacuarea librăriei „Mihai Eminescu” cu care eram pe rețea în perete. A evacuat două instituții de cultură ca să facă loc unei bănci și unui WC public pentru două terase-cărciumi de pe str. Nicolae Bălcescu, fiindcă aceasta a fost destinația pe care i-a dat-o proprietarul Klaus Iohannis spațiului de 50 de metri pătrați în care a funcționat biblioteca condusă de mine!”, ne-a declarat jurnalistul sibian Marius Albin Marinescu, autorul mai multor articole având ca subiect casele obținute și pierdute de Klaus Werner Iohannis și familia soției sale, Carmen Georgeta Iohannis.

Pe 25 ianuarie 2016, instanța Curții de Apel Brașov a fixat un nou termen pentru judecarea contestațiilor depuse de șeful statului și familia sa la deciziile Tribunalului Brașov, care i-au fost nefavorabile.

Sursa documentelor: „Justițiarul”

Dorele, mere Sistemul Info? Că-i vineri, beib!

Otilia ȚIGĂNAȘ

E vineri. Sistemul Informatic nu merge. Normal că nu!

El – sistemul – NU merge vineri cu o acuratețe și o constanță pe care nu o regăsim pe alt palier. Că organizarea sănătății e aproximativă, ambiguă, nu știu nimic precis? DA. Clar.

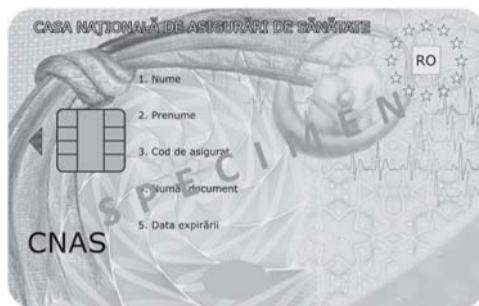
Și totuși, UN SINGUR lucru îl știu precis: dacă-i vineri, sistemul

informatic cade. Sau, de nu cade total, merge în ritmul de 1 rețetă la 15 minute.

Pentru aceia care nu-s medici slujbași ai celebrului sistem: știți cum e cu asta?

Este ca și cum la serviciul tău, acolo unde-ți faci treaba zilnic și capeți leafa, cineva ar veni periodic și te-ar împunge cu un ac în fund. Adânc. Din oră-n oră. Fără rost și surpriză. Te enervează, te irită, te mai aperi, știi că va veni acul, sperii să nu mai vină... Noa cam așa-i să utilizezi sistemul informatic românesc în munca de zi cu zi!

Iar dacă cineva a uitat, repet: – fac acest comentariu din perspectiva cuiva ULTRADOTAT cu aparatură performantă și am în comună semnal cât eu doresc. Deci baiul FIZIC/TEHNIC nu-i la mine.

– doresc din suflet informația, o văd ca soluție obligatorie spre calitate și eficiență. Deci baiul PSIHOLÓGIC, al bunăvoinței, nu-i la mine.

– știu să operez cu aparatură performantă, deci baiul ABILITĂȚII/SKILL-ului nu-i la mine, nu-s babă decrepită.

Atunci ce-i la mine?

– stresul cotidian rezultat din utilizarea unui sistem defect, greoi,

păgubos, PROST. Așa cum proaste-s miliarde de lucruri românești, incluzându-l pe asta. Făcute pe genunchi, sau furate, sau făcute de idioți patentati. „Dorei“. Cu nimic mai bun asta decât șoselele nou construite, sau perspectivele (imediat după aplicare) ale unor noi schimbări în codul fiscal. (După câteva luni om vedea noi ce pușcă atunci când aplici noul cod fiscal!!)

– frustrarea generată de neasumarea publică a acestei realități și încercarea politică, sistematică, de a pune pudră pe rahat.

– deznădejdea cauzată de necăutarea soluțiilor. Eu altceva decât „că-i bine dar noi medicii batem câmpii, de hoți învechiți și aroganți ce suntem“, nu aud!

– încurcăturile generate în celalalte verigi ale sistemului, care nici ele azi n-au putut lucra. Iar ei vor trimite la mine – MF – (justificat) să descurc ulterior chestiuni pe care TOT DIN PRICINA ALTORA (a normelor) eu nu le voi putea descurca. Nu pe toate. Cum ar fi externarea pacientului oncologic azi, dar fără documente, fiindcă documente fără sistem nu poți. Ei vin acasă, la 100 de km și bun îi Dumniezo. Și altele și altele...

Avem presă în Romania, presă profesionistă... și media

HĂ HĂ HĂ, ce-mi plac glumele mele... cum ar zice un recent prieten „plecat dintre noi“

Păi ia să vedem, știri de interes național pe primele pagini ale ziarelor: Cristi Borcea, Valentina Pelinel, Alina Divorțeză. Uau, asta e tare! Ce mai face doamna Bamboi? Maruta, mi-e dor de doamna Bamboi! „Arestatorii“ lui Oprescu ridicăți – la momentul respectiv – la rang de eroi naționali. Două mașini, o grămadă în civil, doi mascați de cel puțin 110 kg (fără grăsime) fiecare îl flanca cu mâna înmănușată în kevlar pe cotul lui Oprescu și se mai vedeau niște mascați încordați, la datorie, o fi vreun ninja Oprescu asta. Dacă-l sunau se ducea singur la DNA. Nu zic, a furat, nu a furat, a luat, nu a luat. O fi luat – nu știu – dar prea mult circ. Și toată mascarada asta de 2 bani se datorează în primul rând presei. Băieții ăia solizi - care oricum o dau în penibil când se duc câte 30 după moși de 65-70 de ani, sau după femei (Bica, Ridzi, Udrea, Rarinca etc) - nu e vina lor

că sunt penibili, ei îndeplinesc niște ordine. Penibili „vero“ sunt șefii lor care puteau să-l sune pe Oprescu și asta se ducea singur. Unde să fugă? Și fi-miu îl cunoaște! Mai e și copt de diabet și anghină, ninja... Da nu știu ce dracu au în cap ziaristii, moderatorii și toți tractorașii ăștia mediatici de îi ridică așa în slăvi pe anti-ninja ăștia în carapace și șefii lor. Nu știu cum se fac angajările în presă (nu toată presa) dar când văd entuziasmul ăla în ochii fișii ai știristului cum laudă frenetic imbecilitatea sau mă anunță sugrumat de emoție și tremurând de extaz că Borcea a mai „frecat“ ceva, repet nu știu cum îi găsește? Am o teorie, cred că au psihologii și psihiatrui în comisii care analizează CV-urile, le fac profil psihologic și au sarcina să-i aleagă pe cei mai cretini dintre cretini. Punct. Auleeee! Era să uit de diamantul presei de investigație sub acoperire. Se numește Marius Florian și El este izvor de

învățăminte pentru cei ce-l vor urma! (ferească-ne) Ce a făcut? Și-a făcut cont fals de facebook, a pus poza unei fete frumoase și a accesat contul deputatului PSD Cătălin Rădulescu. Acesta din urmă, bărbat fiind a încercat să obțină o întâlnire cu respectiva femeie frumoasă (el neștiind că e o farsă). Ei când ziaristul-acoperit-erou-al-națiunii „a dat-o pe pune“ să vezi ce mândru mai scrie pe stiripesurse.ro cum a demascat el și ce-a mai făcut el în slujba adevărului! Nu știu... ziaristul ăsta o fi subdezvoltat? Ce a făcut rău omul ăla? A văzut o femeie frumoasă, i-a plăcut și a încercat să obțină întâlnirea cu fata, care e problema? E bărbat! Măi ziarist așa reacționează băieții, știi? Adică, chiar știi? Pe bune acuma. Adică ești și tu ca noi, nu? Sau ești altfel? Înțelegi? Oare înțelege? Oare este?

Vă pupă,
PA CEANGA

Cupa CORONA

la schi alpin - copii și cadei

ORGANIZATORI

Pârția Lupului
Poiana Brașov
28 - 29 Ianuarie 2016

Program

28 Ianuarie 2016 - Slalom uriaș
29 Ianuarie 2016 - Slalom
Ora start: 10.30

Festivitatea de premiere

29 Ianuarie 2016, ora 15.00
Platou Tețcabină Veche - Gondola

SPONSORI PRINCIPALI

Agencia de Publicitate

sebeni & fiul

Agentia Sebeni&Fiul

Telefon: 0720.606.055

www.agentiasebeni.ro

office@agentiasebeni.ro

Noi îți colorăm imaginea

AES ALDEMAR AES

Service auto specializat în reparații

Electromotoare

Alternatoare

Orice tip, garanție, piese de schimb

Săcele, str. Alexandru Lapedatu nr. 7
Tel. 0268.27.61.53, 0741.11.80.88. www.aldemar.ro

GAZETA
BRAȘOVULUI

Editat de SC ABC Medianet Galaxy SRL
Director: Alexandru PETRESCU
tel: 0787.89.86.36
gazetabrasovului@gmail.com

Publicitate: Brandcell 360 SRL
www.brandcell.ro
brandcell360@gmail.com

Tipărit la Tipogramm SRL Brașov
tipogramm@yahoo.com
Tel/fax: 0268.42.77.60

Alături de toți cititorii noștri
Zilnic online, săptămânal pe hârtie
www.gazetabrasovului.ro

FOTBAL

FC Brașov: gata calvarul, urmează primele meciuri amicale!

Divizionara secundă de fotbal FC Brașov încheie etapa acumulărilor fizice, în cantonamentul din Poiana Brașov. Sub comanda antrenorului Mihai Stere, la pregătiri au participat jucătorii rămași în lot, după plecările masive, dar și proaspetele achiziții. Pregătirea fizică este socotită de fotbaliști un adevărat calvar, dar este indispensabilă, pentru dobândirea rezistenței, în partidele oficiale. „Ne-am angrenat aici la antrenamente solicitante, pentru o pregătire fără cusur și pot spune că sunt foarte mulțumit de receptivitatea jucătorilor. Băieții au înțeles că avem nevoie de acea disciplină la echipă și de acel respect, fără de care nu se poate face performanță. Mă bucur că nimeni nu a ieșit din programul alcătuit aici, toată lumea a fost conștientă

că trebuie să respecte tot ce le-am transmis. Am beneficiat de condiții excelente de cazare și pregătire aici, astfel încât pregătirea de iarnă își va spune cuvântul în viitorul sezon oficial, mai ales că am avut chiar mai multe antrenamente pe zi. La sfârșitul săptămânii, vom începe și meciurile de verificare, etapă necesară pentru omogenizarea lotului, având în vedere că au venit jucători noi și, probabil, vor mai veni”, a declarat antrenorul Mihai Stere. Conducerea „stegarilor” încearcă să perfecteze cât mai multe partide de verificare, printre adversarele la care se gândesc oficialii „stegarilor”, numărându-se FK Miercurea Ciuc și chiar Rapid.

Echipa brașoveană a realizat și câteva transferuri: Cristi Andor (FC Bihor), Mădălin Livan (FC Caransebeș), Silviu Pană

(Concordia) și Andrei Cerlincă (Rapid), iar acum are acum ocazia să testeze un foarte tânăr jucător, care ar putea să umple golul la capitolul juniorilor. Este vorba despre **Claudiu Săftescu** (foto),

care are 19 ani și care a fost legitimat la Dinamo București. S-ar putea umple astfel golul în compartimentul juniorilor, după plecările lui Mareș și Olteanu. Claudiu Săftescu poate evolua pe postul de fundaș lateral sau central „Am ales Brașovul, pentru că mi se pare un proiect foarte interesant, cu obiectiv promovarea. Am venit aici să muncesc, să joc fotbal și să fac performanță. Până acum, cel mai bun rezultat al meu a fost locul doi pe țară, cu Dinamo București, la campionatul republican de juniori. Obiectivul meu la FC Brașov este să mă integrez cât mai repede, să obținem promovarea în prima ligă. Pentru aceasta, trebuie să mă antrenez cât mai bine, să muncesc și sub comanda antrenorului nostru să reușim ce ne-am propus” ne-a declarat Săftescu

LUPTA LIBERE

Luptătorii români se pregătesc în Poiana Brașov, cu gândul la Rio

Lotul național de lupte greco-romane al României se află în aceste zile, până spre sfârșitul lunii, în Poiana Brașov, pentru un consistent stagi de pregătire. Este vorba de trei săptămâni, consacrate antrenamentelor intense, în special fizice, alergări, exerciții complexe în sala de forță, la aparate și cu halterele. O perioadă de acumulare, pentru importanțele provocări din prima parte a acestui an, respectiv, campionatele naționale, campionatele europene sau turneele de calificare pentru Jocurile Olimpice de la Rio și, firește, pentru cei calificați, marea competiție din Brazilia, din luna august. Pregătirile lotului României sunt conduse de antrenorii Mircea Constantin și Petre Cărare, care au la dispoziție mai mulți sportivi, printre care și pe singurul calificat, deocamdată, pentru Jocurile Olimpice, Alin Alexuc sau pe cei care aspiră la calificarea pentru întrecerile olimpice. De asemenea, la pregătiri sunt prezenți și mai mulți sportivi din Republica Moldova, unii dintre ei remarcați la campionatele europene ale juniorilor. „Antrenamentele decurg foarte bine, băieții se implică total. Ne pregătim fizic, dar și pe saltea, pentru cele trei turnee de calificare pentru Jocurile Olimpice de la Rio, care vor avea loc în primăvară. În afara lui Alin Alexuc, calificat deja, România ar putea fi reprezentată la Rio de sportivi la alte trei categorii, 59, 66 și 85 kg. Ne așteptăm de la Alexuc la o evoluție foarte bună la Jocurile Olimpice și, de ce nu, la o medalie”, ne-a declarat antrenorul coordonator Mircea Constantin.

„Avem un lot tânăr, cu mulți sportivi de viitor, care chiar anul trecut au confirmat așteptările, la campionatele mondiale de

tineret. Este vorba, printre alții de Dorin Mihuț, locul trei la mondiale, un sportiv pe care ne bazăm, la categoria 66 kg, pentru a face pasul către Jocurile Olimpice. Apoi, lotul se bazează și pe experiența lui Virgil Munteanu, un sportiv medaliat la europene, participant la Jocurile Olimpice din China. Până la europene, sportivii se vor verifica la campionatele naționale și la două competiții de valoare, în Ungaria și Serbia”, a completat antrenorul secund, Petre Cărare.

Alin Alexuc, singurul luptător calificat

Printre luptătorii echipei României, aflați în aceste zile în cantonament în Poiana Brașov este și Alin Alexuc, deocamdată singurul calificat pentru Jocurile Olimpice. Luptătorul botoșănean, legitimat la CS Dinamo, a primit premiul de excelență în lupte greco-romane, în cadrul Galei Laureatilor 2015. El va participa la a doua Olimpiadă consecutivă, după Londra 2012, când a fost singurul luptător român prezent la cea mai importantă competiție sportivă a lumii. Anul competițional recent încheiat a fost unul bun pentru Alin

Alexuc, care a câștigat titlul de campion național la seniori, dar și trei medalii, la turnee internaționale foarte puternice, în Turcia, Ungaria și Bulgaria. Alin Alexuc, care în prezent este ușor accidentat la genunchi, crede în șansa lui și așteaptă Jocurile Olimpice. O fire caldă, un om cu mult caracter și un luptător, în adevăratul sens al cuvântului, Alin Alexuc ne-a declarat: „Mai sunt trei turnee de calificare și așteptăm cu toții ca să se califice și alți sportivi. Mi-ar face mare plăcere să mergem trei, patru sportivi, la Jocurile Olimpice. Sunt trei antrenamente foarte grele în fiecare zi, aici, în Poiană. La ora 7 avem înviiorarea, alergare, apoi antrenament la ora 10 și apoi la 17,00. Nu ne este ușor, dar trebuie să ne îndeplinim obiectivele trebuie să muncim. Este din ce în ce mai greu o calificare la o competiție de asemenea amploare și pentru asta trebuie să te pregătești. Eu m-am calificat luând locul V la campionatele mondiale, după ce am pierdut medalia, dezavantajat puțin și de arbitraj. Dar, sper că la Jocurile Olimpice, cu ajutorul pregătirii, cu ajutorul antrenorilor și al federației, să aducem o medalie. Sper să evoluez bine și să urc podiumul de premiere”.

HANDBAL

Brașovencele din nou în „sferturile” Cupei EHF

Corona Brașov s-a calificat în sferturile de finală ale Cupei EHF! Brașovul a reîntârit atmosfera magnifică de altă dată, când echipa brașoveană juca, în fața unor tribune pline, în fazele superioare ale cupeilor europene. Ultima dată s-a întâmplat în 2009, când Rulmentul, pe atunci, a avansat până în semifinalele Cupei EHF. Acum, Corona Brașov a reluat o tradiție, spre bucuria suporterilor. Dacă în precedentele două ediții ale cupeilor europene, Corona a trecut de cel mult un tur, acum, echipa brașoveană a depășit două obstacole și se va alinia la sferturile de finală... În optimile de finală ale Cupei EHF, Corona s-a confruntat cu HCM Roman, reușind să-și depășească adversara, după două manșe disputate. Sorții au decis, pentru „sferturi”, o adversară incomodă, echipa daneză Odense. Formația daneză este un conglomerat de jucătoare nordice, din Danemarca, Norvegia, Suedia sau Olanda, dar are în lot și o braziliancă! Prima manșă a duelului cu Odense va avea loc în Danemarca, în 21 sau 22 februarie, urmând ca manșa secundă să se dispute la Brașov, în 27 sau 28 februarie.

BASCHET

Turneul final al Cupei României, la Brașov !

Oveste uriașă pentru iubitorii baschetului din Brașov, în concordanță cu evoluția Olimpia CSU, în acest campionat: organizarea „final four-ului” Cupei României la baschet feminin a fost încredințată Brașovului! Atribuirea organizării a fost decisă la sediul Federației Române de Baschet, în urma unei licitații, la care conducerea echipei Olimpia CSU Brașov a avut câștig de cauză. Astfel, după mult timp, o competiție majoră a baschetului este organizată la poalele Tâmpiei (ultima dată s-a desfășurat la Brașov „All Star Game”-ul baschetului masculin autohton). Până acum, sunt calificate la acest turneu final al Cupei României, Sepsi Sf Gheorghe, Universitatea Alba Iulia și Phoenix Galați. Careul de ași se va completa după disputarea manșei retur a sferturilor de finală, între ICIM Arad și Olimpia CSU Brașov. Astfel, Olimpia CSU Brașov are toate șansele să completeze tabloul turneului final, după jocul de acasă cu Arad, care se va disputa în 28 ianuarie și să întregască bucuria suporterilor baschetului brașovean. Turneul final al Cupei României este programat în 5 și 6 februarie.

Magazinul
15 noiembrie nr. 17

BIKES - SKIS - SERVICE - OUTDOOR & SPORTS WEAR

În urmă cu ani de zile părinții ne-au spus ca munții sunt simbolul măreției. Acum am înțeles că munții sunt cei care îți impun respect, verticalitate și o prestanță nobilă, exact criteriile după care ar fi bine să ne clădim viața. Din iubirea pe care le-o purtăm ne-am gândit să încercăm, să avem curajul de a încropi un super mic magazin de articole sportive pentru munte, care să funcționeze după alte principii decât cele strict de afaceri. Dorim ca cei ce vor ajunge la noi să nu aibă statutul de clienți, ci să fie prieteni, prieteni buni, oameni care să găsească o atmosferă caldă, deschisă și plină de pasiune. Acest magazin nu are standarde reci și fixe a unui business cu notorietate, acest magazin este unul corect, cinstit și de încredere.